

Fredag den 3. december 2010 (D)

1

29. møde

Fredag den 3. december 2010 kl. 10.00

Dagsorden

1) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 21:

Forslag til folketingsbeslutning om at nedbringe mængden af uadresserede reklamer.

Af Bente Dahl (RV), Pia Olsen Dyhr (SF) og Per Clausen (EL) m.fl. (Fremsættelse 04.11.2010).

2) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 23:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af iværksætterskatten.

Af Morten Østergaard (RV) m.fl. (Fremsættelse 17.11.2010).

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelse:

Mette Gjerskov (S), Steen Gade (SF), Johs. Poulsen (RV), Per Clausen (EL), Per Ørum Jørgensen (KD) og Christian H. Hansen (UFG) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 35 (Forslag til folketingsbeslutning om at undgå import af HCB-affald fra Australien).

Titlen på den fremsatte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk. (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 21:

Forslag til folketingsbeslutning om at nedbringe mængden af uadresserede reklamer.

Af Bente Dahl (RV), Pia Olsen Dyhr (SF) og Per Clausen (EL) m.fl. (Fremsættelse 04.11.2010).

Kl. 10:00

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Forhandlingen er åbnet. Transportministeren.

Kl. 10:00

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Den 4. november 2010 har fru Bente Dahl, fru Margrethe Vestager, fru Pia Olsen Dyhr, hr. Ole Sohn og hr. Per Clausen fremsat forslag til folketingsbeslutning om at nedbringe mængden af uadresserede reklamer. Jeg synes lige, jeg vil sige ordlyden, som er: Folketinget opfordrer regeringen til i den kommende folketingssamling at ned-sætte et lovforberedende udvalg, der får som kommissorium at beskrive de fornødne lovændringer, der skal til for at sikre, at mængden af uadresserede reklamer, som detailhandelen og andre erhvervsdrivende sender ud til forbrugerne, begrænses. Ændringerne skal blandt andet omfatte modeller, hvor reklamer udelukkende omdeles til de husstande, der aktivt har tilmeldt sig muligheden for at modtage uadresserede reklamer. Udvalget skal samtidig analysere fordele og ulemper ved at begrænse antallet af reklamer via eksempelvis kvoter.

Når jeg læser det op, er det, fordi jeg synes, man skal kende det, der er baggrunden for den diskussion, vi nu skal have. Jeg kan starte med meget tydeligt at sige, at regeringen ikke kan støtte forslaget. Jeg vil også godt prøve nu i det følgende at give vores begrundelse for hvorfor.

Tilbudsaviser og lignende er jo efter min opfattelse en effektiv og præcis reklamekanal for det lokale erhvervsliv, ligesom adresseløse forsendelser også anvendes som information til borgerne fra staten, fra regionerne, fra kommunerne og også fra forsyningsselskaberne, hvis der eksempelvis bliver lukket for vand eller varme i en kortere periode grundet reparation på nettet. Forsendelsesformen benyttes da også til valgmateriale fra politiske partier samt orienterings- og ind-samlingsmateriale fra velgørende foreninger.

Vi har jo allerede i dag velfungerende Nej tak-ordninger, der giver borgerne et frit valg, om de ønsker at modtage reklamer eller ej, og ordningerne sikrer således borgerne mod at modtage reklamer, som de ikke ønsker. Det er derfor heller ikke regeringens politik at regulere, hvor mange reklamer en detailhandel og andre erhvervsdrivende må sende til forbrugerne om året, f.eks. ved at fastsætte kvoter herfor. En analyse lavet af Forbruger-Kontakt viser, at hele 94 pct. af de danske husholdninger, der modtager de husstandsdelte reklamer, læser dem hver uge. Vi skal lige holde fast i, at der altså er 94 pct., der læser dem.

De to nye ordninger for nej tak til reklamer trådte i kraft den 30. april 2009. Ordningerne blev til på initiativ af Forbrugerombudsmanden og blev til efter forhandlinger med bl.a. udgiverne, post- og distributionsbranchen og de respektive brancheforeninger. Økonomi- og Erhvervsministeriet har i øvrigt sammen med Transportministeriet deltaget som observatør i forhandlingerne.

Antallet af tilmeldte husstande til de nye ordninger tyder på, at langt de fleste danskere fortsat gerne vil modtage reklamer og ikke mindst de lokale ugeaviser, som det med de nye ordninger er muligt også at fravælge. Jeg vil derfor i det følgende give Tinget en kort status for ordningerne, som de ser ud i dag.

Ved udgangen af oktober måned 2010 har ca. 566.000 husstande tilmeldt sig en af de to ordninger. Det svarer til godt 21 pct. af alle husstande i Danmark. Tilmeldingerne fordeler sig på ca. 334.000 husstande til »Reklamer – nej tak« og ca. 232.000 husstande til »Reklamer og gratisaviser – nej tak«. At antallet af tilmeldinger i dag ikke er højere, skyldes næppe ukendskab hos modtagerne til ordningerne. Som bekendt har post- og distributionsbranchen forud for ikrafttrædelsen af de to ordninger for nej tak informeret om mulighederne, ligesom ordningerne løbende er blevet omtalt i stort set alle medier. Med andre ord er fakta altså, at ca. 80 pct. af Danmarks ca. 2,6 millioner husstande gerne vil modtage reklamer.

Ordningerne har fungeret godt, siden de trådte i kraft, og der er kun indkommet meget få klager. Det er aftalt, at Forbrugerombudsmanden og forhandlingsparterne vil se på retningslinjerne igen, når de har været i kraft i et år. Et behov for ændringer vil blive vurderet på baggrund af erfaringerne med indførelsen og driften af Nej tak-ordningerne, og der vil herunder blive set på, om retningslinjerne fremover også skal omfatte erhvervsdrivende.

I forbindelse med forslaget til den nye postlov foreslås det, at det bliver transportministeren, som efter forhandling med Forbrugerombudsmanden kan fastsætte regler for Nej tak-ordningerne. Det foreslås dermed, at det bliver lovbestemt, at der ikke må omdeles uadresserede forsendelser til modtagere, som har tilmeldt sig en af Nej tak-ordningerne. Baggrunden herfor er bl.a. at sikre forbrugerbeskyttelsen, således at en modtager, uanset hvilken virksomhed der har omdelt reklamer eller ugeaviser, kan klage til Trafikstyrelsen over eksempelvis, at nej tak-skiltet på brevkassen ikke respekteres, eller at reklamerne ikke er afleveret korrekt i brevkassen, men i stedet eksempelvis er smidt i opgangen af omdeleren.

Kl. 10:06

I det fremsatte forslag til folketingsbeslutning om at nedbringe mængden af uadresserede forsendelser gøres der også meget ud af miljøaspektet ved adresseløse forsendelser. Dette billede er ikke så simpelt, som man umiddelbart kunne tro. Ifølge Post Danmarks oplysninger er adresseløse reklamer ud fra et miljøperspektiv et godt medie. Ressourcerne hertil stammer fra industrielt skovbrug og er således ikke årsag til mindre skovvækst. Hertil kommer, at tilbudsaviserne og reklamerne i vid udstrækning genbruges til andre papirvarer. Papirfibre, som man kalder det, kan gennemsnitligt anvendes ca. 4-5 gange.

Endvidere udleder adresseløse forsendelser ofte kun marginalt CO₂ i forbindelse med omdelingen, og det skyldes selvfølgelig, at reklamer og lignende typisk omdeles sammen med de breve eller aviser, der under alle omstændigheder skal omdeles på ruten. Der skal man så også bare huske, at der, i hvert fald efter det nye forlig, vi har lavet sammen, hvor også postkasser skal flyttes ud i skel, bliver endnu mere belæg for den påstand.

Der henvises så endvidere i beslutningsforslaget til ordningen for e-mails, hvor det følger af markedsføringsloven, at der kræves et positivt samtykke. Det er altså min vurdering, at man ikke rigtig kan sidestille spam eller reklamer modtaget uopfordret via e-mail med uadresserede reklamer og ugeaviser, som bliver omdelt fysisk til modtagerens brevkasse. Jeg vil godt i den forbindelse påpege, at det

af hensyn til ytringsfriheden eller for den sags skyld den kommercielle ytringsfrihed bør være sådan, at det skal være muligt fysisk at kunne formidle information af offentlig eller kommerciel interesse til borgerne på en effektiv og prisbillig måde. Det giver også mulighed for at komme i kontakt med de borgere, som ikke har adgang til internettet. Samtlige borgers fysiske adresse er jo registreret i Post Danmarks modtagerdatabase og gør det muligt for Post Danmark på vegne af hele post- og distributionsbranchen at foretage en enkel administration af Nej tak-ordningerne.

Det er således regeringens opfattelse, at de eksisterende Nej tak-ordninger opfylder såvel branchens som borgernes ønsker og behov, og der er som tidligere nævnt kun indkommet meget få klager over ordningerne. Det er også nemt at tilmelde sig ordningerne på posthuset og e-posthuset, og Post Danmark har oplyst, at det i januar 2011 bliver muligt at anvende NemID, der er det nye sikre log-in på internettet. Og når man kan bruge det også, er det jo meget enkelt at gøre brug af de ordninger, som forhindrer en i at modtage reklamer, når ikke man vil have dem.

Så vi mener på alle måder, at det er en ordning, der fortjener at få lov til at køre og at blive evalueret, når den tid kommer, og derfor vil regeringen på baggrund af det oplyste afvise beslutningsforslaget.

Kl. 10:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er et antal korte bemærkninger. Fru Bente Dahl.

Kl. 10:09

Bente Dahl (RV):

Tak for det.

I ministerens redegørelse siger ministeren bl.a., at Nej tak-ordningen er velfungerende, og ministeren har en række tal til at belyse den påstand. Bl.a. viser tallene, at der er mange, der læser reklamerne, og så kan jeg jo spørge ministeren: Hvad er så problemet med at lave ordningen positiv? Hvis der er mange, der læser reklamerne, kan ministeren vel ikke have noget imod at lave ordningen positiv i stedet for, som den er, negativ.

DTU har lavet en rapport i 2008, der har påvist en negativ miljøeffekt fra de kemikalier og tryksværter, der er brugt til fremstillingen af reklamerne. Mener ministeren ikke, det er et problem for miljøet, at kemikalier bliver anvendt således med en negativ miljøeffekt?

To spørgsmål.

Kl. 10:10

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 10:10

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Det var sådan lidt selvmodsigende. Det første spørgsmål handlede om, som jeg forstod det, at spørgeren mente, at når nu der var så højt et procenttal, der alligevel læste dem, så kunne man jo bare lave ordningen modsat, for så ville de alligevel tilmelde sig. Hvis det er tilfældet, kan jeg sige, at så hjælper det i hvert fald ikke noget på det miljøspørgsmål, der kom til sidst. Altså, så ville resultatet jo være status quo.

Derfor er jeg bare nødt til at sige, at jeg tror, vi skal lade det blive ved, at en ordning, der er så ny, som den her er, skal have lov til at fungere. Vi får ingen klager. Jeg må sige, at når folk gerne vil læse reklamerne, synes jeg, at vi skal lade være med at gøre os til dommer over folks valg. Det synes jeg folk selv kan gøre.

Kl. 10:10

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Bente Dahl.

Kl. 10:10

Bente Dahl (RV):

Nu er det jo et faktum, at når man går rundt i byerne og ser postkasserne, der hænger inden for gadedøren, kan man se, at det cirka er halvdelen af postkasserne, hvor reklamerne vælter ud. Så det er i hvert fald nogle, der ikke får dem læst.

Nu er det sådan, at i det beslutningsforslag, vi behandler i dag, foreslås det at undersøge forskellige muligheder. Vi lægger os jo ikke fast på én mulighed, men formålet er at nedbringe papirmængden, der bliver brugt til reklamer. Det er helt klart formålet.

Ministeren talte om kommerciel ytringsfrihed. Som jeg ser det, kommer den i karambolage med privatlivets fred. Hvad mener ministeren om det synspunkt?

Så vil jeg gerne vide, hvorfra ministeren ved, at den ordening, der er nu, er den bedste og mest effektive. Hvilke undersøgelser ligger til grund for det, og hvorfor siger ministeren nej til de undersøgelser, som beslutningsforslaget her foreslår?

Kl. 10:11

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 10:11

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Jo, men jeg har bare den vane at se sådan på det, at hvis ikke folk klager over en ordening, er det i hvert fald en god retningspil for, at så er de ikke utilfredse med den, for ellers plejer man jo nok at kunne sige fra, hvis der er noget, man ikke ønsker. Der må jeg så bare sige, at når vi får ganske få klager, tror jeg, det er, fordi det fungerer godt.

Så synes jeg, det er god stil, at når man har sat noget i gang, lader man det lige køre for at se, om det i det hele taget virker. Altså, det er jo ikke engang sådan, at vi kan sige, det har haft en 3-års-periode, hvor vi har set, hvordan det er. Det har det ikke engang haft, så jeg synes, at man lige skal lade tingene virke, inden man hurtigt går videre og sætter noget nyt i stedet, særlig når der ingen klager er over ordningen, eller meget få klager.

Kl. 10:12

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Pia Olsen Dyhr for en kort bemærkning.

Kl. 10:12

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg vil gerne henlede ministerens opmærksomhed på Forbrugerrådets undersøgelse fra april 2010, hvor der meget klart står:

Halvdelen af forbrugerne ønsker, at ordningen omkring fravalg af reklamer skal vendes, så det bliver en positiv tilmelding.

Lytter ministeren ikke til, at halvdelen af forbrugerne gerne vil have, at ordningen skal laves på en anden måde, og at det altså ikke kun er dem, der har valgt nej tak-skiltet i dag, men også nogle af dem, der får reklamer, der gerne vil have, at de skal lave et aktivt tilvalg? Vækker det ikke lydhørhed hos ministeren?

Kl. 10:12

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 10:12

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Jamen folks synspunkter vækker altid lydhørhed hos transportministeren, og det tror jeg også godt at Folketinget ved pr. erfaring. Der er bare det, at når jeg sidder og kigger på, at 94 pct. af dem, der får reklamer, læser dem, så tænker jeg: Det er alligevel mærkeligt, at man læser dem, hvis man i virkeligheden er imod dem. Det kan man jo ikke vide, men jeg synes bare, det lyder sådan lidt modsat.

Så synes jeg også, det er mærkeligt, at man er meget imod en ordening, vi ikke rigtig får nogen klager over. Det undrer mig også. Og endelig undrer det mig, at der alligevel er så mange, der har meldt fra, og at man så bagefter siger: Der er mange flere, der gerne vil gøre det. Jamen så er det bare lige at meddele det, og det bliver endnu nemmere i januar 2011, for så kan man bare meddele på sin NemID, at det vil man ikke have.

Jeg synes, det er nemt, og derfor synes jeg nok, at jeg godt lige vil se erfaringerne med, hvordan ordningen virker, inden vi laver om på den. Men jeg er altid lyttende.

Kl. 10:13

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 10:13

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg synes, at ministeren skulle tage at læse undersøgelsen, for den viser jo, at dem, der har sagt nej tak til reklamerne, synes, at det var nemt at gøre det – det er rigtigt. Men der er jo også dem, der ikke har sagt nej tak, og der er 10 pct. af dem, som siger: Det er, fordi det er for besværligt, jeg kan ikke overskue det osv. De vil gerne have en lettere adgang. Så der er jo nogen, der synes, det er besværligt. Men lad det nu ligge.

Jeg synes, det er sjovt at høre en liberal tale for, at staten skal bestemme, at vi skal have reklamer. Jeg troede, at for en, der er liberal, var det sådan noget, hvor der skulle være et aktivt tilvalg, men det er nok noget, SF er mere, end Venstre er det. Så det tager jeg så til efterretning.

Det er jo sådan med den nye ordening, at det nu bliver mere besværligt, for nu skal vi forny vores nej tak-skilt hvert andet år. Ser ministeren frem til at få alle de der klager i 2011, når alle de der 20 pct. af forbrugerne skal ned at sige aktivt nej tak og få et nyt skilt på posthuset? Selv om det er via NemID, vil der jo højst sandsynligt være en skilleperiode på 14 dage, hvor man så får en masse klager. Er det noget af det, ministeren ser frem til?

Kl. 10:14

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 10:14

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Nej, altså, nu vil jeg nødig få det til at lyde forkert, men når jeg tænker på, hvad det problem, vi her behandler, drejer sig om, altså om man er i stand til at meddele, at man ikke vil have reklamer, vil jeg bare stille minde om, hvad jeg ellers arbejder med: kystbanetog, som jeg gerne vil have til at gå til tiden, DSB, der skal sørge for, at der er vogne nok til folk og sådan noget. Jeg siger det kun, fordi det jo ikke har noget at gøre med, at jeg ikke tager mig af problemer, men jeg siger bare, at jeg er ked af, hvis 10 pct. – hvis det tal holder – synes, det er vanskeligt at meddele, at de ikke vil have reklamer, men så må vi gøre det nemmere. Og det gør vi jo bl.a. ved NemID, for der kan man altså sidde derhjemme, logge sig på computeren der, hvor man ellers logger sig på bank, forsikring, statslige oplysninger, og meddele, at man ikke vil have det.

Så jeg synes, vi skal give hinanden det, at vi i hvert fald lige prøver at se, hvordan det så virker her i det nye år, og så kan vi vende tilbage til det igen.

Kl. 10:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Benny Engelbrecht for en kort bemærkning.

Benny Engelbrecht (S):

Tak, hr. formand. Jeg er glad for, at ministeren i sin tale gør opmærksom på den problemstilling, som der er for de små erhvervsdrivende, altså i det tilfælde, hvor man eksempelvis har et cpr-nummer – det kunne være en lille håndværker, det kunne være en privat konsulent eller tilsvarende – som hænger sammen med privatadressen. Der kan man, som det er i dag, ikke få et nej tak til reklamer-skilt. Jeg forstår, at det er noget, som indgår i overvejelserne hos Forbruggerombudsmanden.

Men der er et andet området, som jeg har bemærket, og som også indgår i beslutningsforslaget. Det er en gennemgang af Robinsonlisten, altså at der ses på, om man kan lave rammerne for den anderledes. Selv om det sandsynligvis rækker ud over transportministerens ressortområde, er det så et emne, som også transportministeren kan se at der er et behov for at se nærmere på?

Kl. 10:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 10:16

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Nu er vi jo inde på noget, der rækker noget langt ud, men altså, jeg vil gerne være imødekomende også på det her punkt og sige, at det tager jeg gerne en diskussion om i udvalget, så vi kan prøve at drøfte det med hinanden. For forbedringer, man kan lave, er jeg selvfølgelig altid positiv over for.

Kl. 10:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 10:17

Per Clausen (EL):

Jeg synes nu alligevel, at det, ministeren mener her, er lidt selvmodsigende, hvis man ser på, hvad der er regeringens politik. Jeg har forstået, at det er regeringens politik, at når det handler om kommunikation mellem det offentlige og borgerne, skal alt helst fungere over internettet, og det med skriftlig kommunikation skal man droppe.

Når det så handler om kommerciel ytringsfrihed, lægger ministeren meget vægt på at sikre den, når det handler om papir. Men man siger, at når det handler om spam via e-mail, er det fornuftigt og rimeligt at gribe ind og stoppe det.

Synes ministeren ikke, at det ville være en rigtig god idé at give et skub i retning af, at kommunikationen mellem forbrugere og virksomheder i Danmark også kommer over på internettet? Det kunne det måske komme, ved at man ligestillede de regler, der eksisterer for at sende reklamer elektronisk, med de regler, der findes for at sende reklamer ud via papir.

Kl. 10:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 10:17

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg er udmærket godt klar over, at man kan bebrejde mig, at jeg stoler for meget på den danske befolkning. Men ikke desto mindre er det det, jeg vil fortsætte med. Jeg tror på det, når jeg ser sådan en ordening. Jeg ser på, hvor mange der har gjort brug af den. Jeg ser på de ganske få klager, jeg får på grund af den. Jeg har altså virkelig en tro på, at hvis den danske befolkning f.eks. i begyndelsen af januar

Kl. 10:17

vil opleve, at det alligevel ikke er nemt med den her NemID, så kommer jeg til at høre om det.

Jeg er altid opmærksom på det. Jeg synes altid, at man skal give et servicetjek. Men her synes jeg faktisk, at vi har en god ordening, som vi skal prøve at lade virke.

Kl. 10:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Per Clausen.

Kl. 10:18

Per Clausen (EL):

Nu vil jeg sige, at den minister, der har direkte med NemID at gøre, vist allerede har hørt om de vanskeligheder, der er der. Så det skal nok tilflyde transportministeren en dag.

Men jeg vil godt spørge transportministeren om noget. Nu tror ministeren på befolkningen, og det er jo vældig godt, men hvad er forklaringen på, at man så ikke fra de offentlige myndigheders side giver lige vilkår i forhold til, om borgerne vælger at benytte sig af it som måden at få information på om, hvad der foregår i det offentlige, og til at kommunikere med det offentlige med, eller om borgerne vælger at benytte papir? Hvordan kan det være, at man i forhold til det offentlige diskriminerer sådan, at det bliver mere attraktivt at bruge internettet, mens ministeren, når det handler om kommerciel ytringsfrihed og reklamer, så i stedet for vælger at diskriminere de virksomheder, der benytter sig af kommunikation via internettet?

Kl. 10:19

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 10:19

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Nej, det gør ministeren ikke. Det, jeg siger, er, at vi har nogle vel-fungerende ordninger. Vi kan se, at der er ganske få, der klager. Vi kan se, at i de husstande, der vil modtage reklamer og altså ikke ønsker at sige nej til dem, læser 94 pct. dem. Det tyder dog på noget. Jeg kunne forstå det, hvis det var et langt lavere procenttal, men hvis 94 pct. af dem, der modtager dem, også læser dem, så tyder det da på en vis tilfredshed, også selv om man gerne vil udlægge det anderledes.

Så er der bare det, at jeg sådan set slet ikke kan forstå, at man med mig diskuterer det med at prøve på ikke at stille folk lige eller diskriminere nogen. Jeg tænker på, at i det her forslag slutter man af med at sige: Udvalget skal samtidig analysere fordele og ulemper ved at begrænse antallet af reklamer via eksempelvis kvoter.

Man skal prøve at forestille sig, at vi nu skal have et råd eller en centralkomité eller nogle til at sidde og kigge på, hvor mange kvoter hver enkelt skal have på det her område. Og hvem skal tjekke det? Det er jo et bureaukrati uden lige, når jeg tænker på, at folk er godt tilfredse med det.

Kl. 10:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ministeren. Hr. Karsten Nonbo som Venstres ordfører.

Kl. 10:20

(Ordfører)**Karsten Nonbo (V):**

Som jeg både frygtede og forventede, ville det jo ikke være nemt at tilføje noget nyt til debatten, efter at transportministeren har været på.

Men vi må konstatere, at der her er et beslutningsforslag fra Enhedslisten, Det Radikale Venstre og SF om, at vi skal – og det står der jo egentlig til sidst i forslaget – begrænse mængden af uadresse-

rede reklamer. Det vil sige, at vi på en eller anden måde skal have en kvote, så vi kan komme længere ned end de 20 pct. Eller er det sådan, at vi skal have en slags smagsdommere til at vurdere dem, der reklamerer, der skal sige: Du må ikke reklamere. Du må godt reklamere. Det er jo reelt den eneste måde, vi kan få sådan en kvoteordning på.

Som ministeren oplyste, siger ca. 20 pct. fra, og det er jo fint nok, for så slipper de. Hvis der er flere, som ikke ønsker reklamer, var det måske en idé, at de tog en smule ansvar for deres eget liv. Det ville da være et begrænset lille sted at starte at se, om man orkede at sige fra over for reklamer, for det er jo ikke det største problem, man har her i livet. Så det kunne være den første lille sejr, man kunne få for at kunne klare noget, der er større, bagefter. Det kunne jeg egentlig godt tænke mig at man lagde sig i selen for.

Sidst vi havde en debat om det her – i går er det faktisk 2 år siden – havde Ombudsmanden lige forhandlet en løsning på plads med brancheorganisationen, og den trådte i kraft den 1. maj sidste år. Den gav to former for nej, som modtagerne kunne vælge imellem: enten den mest kendte, »Reklamer – Nej tak« eller den, der hedder »Reklamer og gratis aviser – Nej tak«. Den gælder for alle former for beboelse og også for sommerhusområder. Dog får man stadig væk de her oplysninger – og dem kan vi jo alle sammen nok være glade for – fra stat, region, kommune, kirker, velgørenhedsorganisationer og selv også fra politiske partier. Her kan jeg så sige, at jeg med spænding venter at se, hvad der sker det kommende år, når vi skal have et folketingsvalg, og hvordan de tre forslagsstillere går foran og begrænser mængden af udsendte valgbrochurer og reklamer. Det ville da være et godt tegn, hvis man selv stoppede med at sende valgbrochurer ud i det kommende år.

Den ordning, som der er lavet, skal evalueres, og det er mit indtryk, at vi snart får den evaluering, og når vi så har fået den, kan vi se, om der skal gøres mere. Men indtil ordningen er evalueret, er der jo egentlig ikke så meget nyt under solen, og som transportministeren siger: 20 pct. siger fra, og det er, fordi de ikke ønsker dem. Så vidt jeg kan huske, er det nogle og halvfems procent af dem, der modtager dem, der også læser dem. Så min opfordring til de sidste, som ikke orker at sige fra, er: Prøv den lille øvelse, og få den lille sejr, så kan der senere være mulighed for nogle større sejre her i livet.

Så som det ser ud, kan Venstre ikke støtte det her beslutningsforslag.

Kl. 10:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Der er to korte bemærkninger. Fru Bente Dahl.

Kl. 10:24

Bente Dahl (RV):

Tak for det. Jeg må forstå ordførerens tale sådan, at det er, fordi vi snart er i et valgår, at Venstre ikke vil være med til at ændre loven på det her område. Det er jo interessant.

Selvfølgelig vil vi sikre, at de, der vil have reklamer, kan få reklamer. Det er klart. Det hører nemlig til et godt og frit medborgerskab, at det sikres, at vi alle sammen har lov til at få de ting i vores postkasse, som vi nu gerne vil have. Men det er nu alligevel, som jeg sagde – og der kommer mit spørgsmål til ordføreren ind – hensigtsmæssigt at nedbringe papirmængden som sådan. Der bliver faktisk produceret ca. 130.000 t husstandsdelte reklamer svarende til 500.000 t CO₂-udledning. Er det ikke noget, der kan bekymre Venstres ordfører?

Kl. 10:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 10:24

Karsten Nonbo (V):

Nu kan jeg sådan set være en lille smule bange for at svare, for hvis ordføreren kan få det ud af min tale, som ordføreren fik ud af den første del af den, så ved jeg ikke, hvad ordføreren kan få ud af den sidste del. Jeg har ikke nævnt noget om valgreklamer. Jeg sagde bare, at jeg ville se, hvordan forslagsstillerne gik foran. Jeg har ikke nævnt noget om, at der var noget særligt i forhold til et kommende valg, og at vi ikke ville støtte det på grund af et kommende valg. Så det er det rene spin.

I forhold til mængden af papir, der bruges til reklamer: Der er jo mange måder at begrænse det på, hvis man absolut vil. Man kunne lade være med at pakke julegaverne ind. Man kunne lade være med at bruge så meget pap og papir. Der er masser af muligheder. Hvorfor skal vi lige falde over reklamerne, når der er så mange andre muligheder for at spare papir? Og så er det jo sådan, at reklamepapir kan genbruges. Det har vi også fået en redegørelse fra transportministeren om.

Kl. 10:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Bente Dahl.

Kl. 10:25

Bente Dahl (RV):

Jeg er da glad for at høre, at ordføreren også ser muligheder for at begrænse papirmængden. Ordføreren nævner julegaver, og vi Radikale nævner altså papirspildet ved reklamerne. Sådan kan vi jo hver få øje på nogle muligheder. I dag diskuterer vi det med mængden af reklamepapir. Ordføreren er åben for at undersøge forskellige muligheder, og det er jo netop det, det her beslutningsforslag går ud på, nemlig at undersøge forskellige muligheder.

Så vil jeg gerne høre, hvordan ordføreren kan vide, at den mulighed, vi lige i øjeblikket benytter os af, nej tak-skiltet, som 20 pct. af den danske befolkning har tilmeldt sig, er den mest effektive mulighed af alle de der mange muligheder, der faktisk findes for at begrænse papirmængden i det her samfund.

Kl. 10:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 10:26

Karsten Nonbo (V):

Jeg har det sådan at for mig er det muligheden for at overbevise folk om, at de selv skal træffe et valg. Det er jo ikke muligheden for, at staten skal begrænse folks valgmuligheder. Så de muligheder, jeg taler om, går netop ud på at motivere folk, som ikke læser reklamer, til at fravælge dem. Det er et spørgsmål om, at vi yder vores eget lille bidrag og styrker vores egen idealisme. Hvis man er imod papirforbruget, så lad være med at opsætte valgplakater, lad være med at pakke julegaverne ind i så fint et glittet papir. Der er altså mange muligheder, og det er op til den enkelte at benytte dem, og det er ikke op til staten at diktere, hvilke muligheder man skal bruge.

Kl. 10:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Pia Olsen Dyhr for en kort bemærkning.

Kl. 10:27

Pia Olsen Dyhr (SF):

Nu opfatter jeg hr. Karsten Nonbo som liberal. Og jeg vil gerne have, hr. Karsten Nonbo forklarer mig, hvordan det kan være, at man som liberal mener, at folk ikke aktivt skal tilmelde noget, men at de aktivt skal vælge fra. Man skal altså have stoppet noget ned i halsen,

og så kan man stoppe det. Burde det ikke ifølge en sand liberal være sådan, at man aktivt tilvælger noget, man gerne vil have? Det kan man vel som klog og aktiv og oplyst forbruger, som ministeren jo siger at vi alle sammen er. Så behøver man vel ikke at proppe det ned i halsen på folk, så kan folk vel selv vælge det til. Det er folk vel kloge nok til.

Kl. 10:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 10:28

Karsten Nonbo (V):

Jamen det kan de da også. Nu har jeg det sådan, at jeg mere ser det her som et stalinistisk princip, hvis man siger til folk, at de selv skal søge om at få reklamerne. Det er sådan mere det stalinistiske princip, at reklamerne er forbudt, indtil man søger om tilladelse til at få dem. Jeg har det fint med, at markedet kan sende reklamer ud som et tilbud, og det tilbud kan man så sige nej tak til, lige så vel som man kan gå forbi butikken, når man går og ser på de flotte julelys, der er. Så jeg har det helt fint med det. Det er ganske liberalt, at man kan vælge fra, hvad der kommer ind ad døren.

Kl. 10:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 10:29

Pia Olsen Dyhr (SF):

Så vi stopfodrer altså folk med ting, de ikke nødvendigvis vil have. Når der nu er 10 pct. af forbrugerne, der i dag siger, at de får reklamer, de helst ikke vil have, men at de synes, det er alt for besværligt at vælge fra – de vil virkelig ikke have dem, og det er jo egentlig spild af papir – hvad vil ordføreren så gøre for, at de 10 pct. slipper for at få de reklamer? Ordføreren mener, at de i virkeligheden skal have dem stoppet ned i halsen, men hvis de nu alligevel ikke vil have dem, så kan vi godt hive dem op igen, men vi skal jo gøre det nemmere for dem. Hvad vil ordføreren gøre for at sikre det, hvis vi tror på det der med det aktive tilvalg og fravalg?

Kl. 10:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 10:29

Karsten Nonbo (V):

Det synes jeg egentlig at jeg sagde i min ordførertale. Tag dog ansvar for dit eget liv, vil jeg sige til borgeren, og hvis det er det største problem, du har her i livet, at prøve at lære, om du kan finde ud af selv at vælge noget fra, du ikke vil have, jamen så er det da et vigtigt skridt på vejen til at få en succesoplevelse. Og omkostningerne ved, at man ikke får succes, er jo ikke andet, end at man så fortsat får reklamerne. Så kan man prøve igen – så kan man prøve igen. De små succesoplevelser kan mange gange medføre nogle større, og hvis ikke man orker at melde fra, så har man altså mange problemer, der er større. Jeg mener, at man skal tage den lille succesoplevelse at prøve at melde fra, hvis man ikke vil have dem.

Kl. 10:30

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Så siger vi tak til ordføreren. Så er det hr. Benny Engelbrecht som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:30

(Ordfører)

Benny Engelbrecht (S):

Selv om Socialdemokraterne ikke kan støtte det samlede foreliggende forslag, vil jeg nu alligevel fremhæve en række positive elementer i det. For der er rigtig gode takter i forslaget, ikke mindst det, at det fortsat skal være Forbrugerombudsmanden, der står for udformningen af retningslinjer for Nej tak-ordningen. Socialdemokraterne bakker fuldstændig op om den frivillige aftale, der ligger mellem Forbrugerrådet, Forbrugerombudsmanden, Post Danmark, Brancheforeningen af Danske Distributionsvirksomheder og en række andre erhvervsorganisationer. Vi mener, at også en fremtidig regulering af området bør foregå i netop det regi. Dermed ikke sagt, at der ikke er plads til forbedringer, og det er jo også fremgået af debatten indtil nu.

Der er ingen tvivl om, at mængderne af reklamer i Danmark er meget høj, og man kan med rette sætte spørgsmålstegn ved, hvem der i sidste ende betaler for alle de glitrende reklamer, og hvad det betyder for de meget høje forbrugerpriser, som også regeringen, har jeg bemærket, har øje for. Som jeg husker tallene, er det 20 reklamer pr. borger om ugen, der lander i postkassen. Derfor ønsker Socialdemokraterne også en grundig analyse af hele omkostningsstrukturen for husstandsomdelte reklamer, og ikke mindst hvad disse markedsføringsomkostninger betyder for det generelle prisniveau. Det skal rettelig siges, at det naturligvis ikke er en analyse, som vi forventer at transportministeren skal forestå. Spørgsmålet har også allerede været drøftet i Fødevarerudvalget med økonomi- og erhvervsministeren den 17. november i et samråd, og som det fremgik dér, var der i hvert fald forståelse for, at en analyse af den type ville kunne indgå i fremtidige analyser for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Vi er helt på linje med et sigte i det foreliggende forslag, nemlig at give forbrugerne ret til at bestemme, om de vil modtage uønskede forsendelser såsom reklameavisser og tryksager, og vi støtter intentionerne i forslaget om at reducere mængden af uønskede reklamer. Det gør rigtig mange danskere i øvrigt også. 68 pct. af danskerne synes, de modtager for mange reklamer, ifølge en undersøgelse fra Transportministeriet fra 2008, som er en del af bilagsmaterialet.

Antallet af husstande, der tilmelder sig Nej tak-ordningen, er heldigvis stigende. Flere og flere danskere vil altså gerne undgå, at kilovis af papir dumper ind i deres postkasse hver uge, og derfor er det en rigtig god idé at udvide mulighederne på nogle områder i den nuværende Nej tak-ordning. Eksempelvis kan jeg som forslagsstillerne heller ikke se nogen grund til, at mindre erhvervsdrivende, håndværkeren eller den selvstændige konsulent, ikke skal kunne frabede sig ugens slagtilbud fra supermarkederne via Nej tak-ordningen. Ofte er privatadresse og forretningsadresse i praksis den samme, og derfor skal det være muligt. Det bør også kunne ordnes gennem Forbrugerombudsmandens arbejde, og det er også det, der er fremgået af transportministerens redegørelse tidligere.

Jeg er helt sikker på, at netop avancerede fravalgssystemer, som også indgår i forslaget, rent faktisk er fremtidens løsning – systemer, der, som forslagsstillerne skriver, kan indrettes, så den enkelte husstand i langt højere grad har mulighed for selv at vælge, hvilke reklamer de vil modtage, og ikke mindst hvordan de kan fravælge andre. Det kunne eksempelvis kombineres med, at nogle reklamer modtages via digitale løsninger. En fremtidig udvidelse af Nej tak-ordningen i den retning vil naturligvis være særdeles velkommen.

Et andet område, hvor de eksisterende ordninger med fordel kan forbedres, er Robinsonlisten. Ved at tilmelde sig listen kan man undgå adresserede reklamer. En del danskere har allerede tilmeldt sig listen. Som jeg husker det fra en artikel i Børsen, er det 926.000. Men rigtig mange kender den faktisk ikke, og der findes også eksempler på, at nogle personer slet ikke er klar over, at de faktisk er opført på

listen. Derfor er det på sin plads med en revision af reglerne for Robinsonlisten.

Socialdemokraterne kan ikke støtte en tvungen ja tak-ordning, men hvis de parter, der deltager i udarbejdelsen af Forbrugerbudsmændens retningslinjer om god markedsføringsetik ved omdelelse af adresseløse forsendelser, skulle være enige om, at der er behov for at skabe lovgrundlag for den type model eller andre modeller, så vil vi selvfølgelig tage sådan en henvendelse meget alvorlig. Vi er naturligvis i forbindelse med det foreliggende forslag meget åbne for, at der udarbejdes en fælles beretning – en model, som vi også tidligere har benyttet til at forbedre den eksisterende Nej tak-ordning, ved at man i den kreds, der arbejder med Nej tak-ordningen, har lyttet til de ønsker, der har været fra Folketingets side.

Kl. 10:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Kim Christiansen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 10:35

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Lad mig starte med at sige, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte dette beslutningsforslag. Forslaget vil indskrænke især detailhandelens muligheder for markedsføring. Det ønsker Dansk Folkeparti ikke at medvirke til. Vi er store tilhængere af den frie konkurrence og erhvervslivets muligheder for at gøre opmærksom på sig selv.

Vi har i dag to velfungerende ordninger for et nej til reklamer, og Dansk Folkeparti støtter ikke forslagsstillernes idé om at vende det hele på hovedet, således at folk aktivt skal tilmelde sig en ja tak-ordning for at modtage reklamer. Det er vores opfattelse, at det vil blive vanvittigt bureaukratisk i forhold til den ordning, vi har i dag.

Vi vil til gengæld meget hellere være med til at kigge på den nuværende ordning, når den på et tidspunkt skal evalueres. Der kan selvfølgelig godt være nogle ting, man kan kigge på: Kunne det gøres nemmere at tilmelde sig ordningen? Er det nødvendigt, at man skal forny sit Nej tak-skilt hvert andet år? Sådan nogle små nuancer kunne man godt kigge på for at forbedre den nuværende ordning, som jeg synes i store træk – det kan man også se på andelen af klager – fungerer ganske tilfredsstillende.

Ministeren har været inde på, at over 90 pct. af den danske befolkning rent faktisk læser de her reklamer.

Jeg har hæftet mig ved nogle punkter i bemærkningerne til beslutningsforslaget. Forslagsstillerne ønsker bl.a. reklamekvoter. Så kunne jeg ikke lade være med at trække lidt på smilebåndet og tænke, om vi så skal til at handle med reklamekvoter, ligesom vi handler med CO₂-kvoter. Man kunne måske forestille sig, at Bilka her op mod jul havde brugt deres kvote og ringer til Coop. Jeg kender næsten svaret fra Coop. De vil nok sige nej. Men der var måske små butikker, som af økonomiske årsager kunne tvinges til at sælge deres kvoter og glide helt væk i glemselen.

Der står også i bemærkningerne, at det er en dårlig forretning. Det synes jeg da at man skal lade de enkelte aktører, som sender de her aviser ud, nemlig hovedsagelig detailbranchen, vurdere, hvorvidt det er en god eller dårlig forretning. Man skriver også i bemærkningerne, at det isoleret set er direkte tabsgivende. Jamen reklame koster jo penge. Det ved vi alle sammen. Vi ved også godt, hvem der betaler for reklamen, for det gør slutforbrugeren. Sværere er det jo ikke. Det er jo ikke atomfysik. Jeg tror dybest set, at nogle af bemærkningerne måske mere beror på manglende indsigt i detailbranchens vilkår, end det egentlig er af ond mening, at man har skrevet det.

Til gengæld er der også noget positivt i det. Der står, at der bliver omdelt mellem 10 pct. og 30 pct. færre reklamer end for få år siden.

Det må da om ikke andet glæde forslagsstillerne, for så går det da i den retning, som de ønsker.

Med disse få, men valgte ord, vil jeg gentage min indledning: Dansk Folkeparti kan ikke støtte forslaget.

Kl. 10:38

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er to til korte bemærkninger, først fru Bente Dahl.

Kl. 10:38

Bente Dahl (RV):

Tak for det.

Ordføreren nævnte vigtigheden af erhvervslivets muligheder for at kunne gøre opmærksom på sig selv. Javist, men der er jo flere medspillere i det her end erhvervslivet. Jeg tænker her på forbrugerne, jeg tænker på, hvordan forbrugerne er stillet i den her sammenhæng. Mener ordføreren ikke, at forbrugerne er en gruppe mennesker, der skal tages alvorligt i den her sammenhæng?

Er det udelukkende erhvervslivets interesser, ordføreren står og varetager her? Er ordføreren ikke bekymret over privatlivets fred? Bekymrer det ikke ordføreren, at det er så besværligt at tilmelde sig Nej tak-ordningen? Ordføreren nævnte faktisk i sin tale, at det ville Dansk Folkeparti godt være med til at se på. Vil Dansk Folkeparti det?

Kl. 10:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 10:39

Kim Christiansen (DF):

Jeg sagde ikke i min tale, at det var besværligt. Jeg sagde, der var enkelte, der opfattede det som besværligt, og kunne der findes nemmere løsninger, ville vi da gerne medvirke til det. Men altså, jeg synes ikke, det er besværligt i dag at gå ned på posthuset og udfylde en lille formular eller gå ind på sin pc og tilmelde sig via internettet.

Hvad angår det her med privatlivets fred, synes jeg ikke, det er så stærkt krænkende for privatlivets fred, at man får det gode tilbud ind ad døren, det må jeg nok sige. Det er altså at vende tingene en lille smule på hovedet, synes jeg.

Vi varetager meget gerne forbrugernes interesser. Det er jo derfor, vi er store tilhængere af, at man kan tage et valg, at man nemlig kan fravælge reklamer, hvis man ikke ønsker dem. Det er da, synes jeg, meget forbrugervenligt. Men vi vil omvendt ikke være med til at gå ind og regulere på virksomhedernes mulighed for at markedsføre sig selv.

Kl. 10:40

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Bente Dahl.

Kl. 10:40

Bente Dahl (RV):

Så må jeg forstå det sådan, at Dansk Folkeparti tager forbrugerne som gidsel for erhvervslivets muligheder for at kunne gøre opmærksom på sig selv. Dansk Folkeparti vil ikke være med til at regulere eller lave reguleringsmekanismer, der kunne gøre det lidt nemmere at være forbruger i det her land.

Ordføreren nævnte, at det var en dårlig forretning. Javel, der er vi igen inde på karambolagen mellem erhvervslivets og forbrugernes interesser, og i den anledning vil jeg gerne spørge ordføreren, hvem ordføreren tror der betaler de 130.000 t reklamer, der bliver husstandsomdelt om året. Hvem er det, der betaler?

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg og Det Radikale Venstre mener, at det er forbrugerne, der betaler, for det bliver jo lagt på prisen – hvor ellers?

Kl. 10:41

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 10:41

Kim Christiansen (DF):

Jeg er lidt ked af, at når der er spørgsmål fra fru Bente Dahl, bliver jeg ligesom taget til indtægt for nogle ting, jeg ikke har sagt, og min tale bliver udlagt på en anden måde. Jeg skal gerne fremsende den skriftligt, så fru Bente Dahl kan sætte sig ned i ro og mag og forstå indholdet af den, for det er tilsyneladende et problem.

Jeg har ikke på noget tidspunkt taget nogen som gidsel, og jeg mener heller ikke, det er at tage forbrugerne som gidsel, når man har en rigtig god og velfungerende ordning, hvor forbrugerne har mulighed for at sige nej tak til reklamer. Det er da meget forbrugervenligt. Ellers har vi i hvert fald vidt forskellige opfattelser af, hvad der er forbrugervenligt.

Jeg sagde heller ikke, at det var en dårlig forretning. Jeg refererede blot til bemærkningerne til beslutningsforslaget, hvor forslagsstillerne selv gør sig til talsmand for og åbenbart ved, at det her er en dårlig forretning, uden at have undersøgt det nærmere.

Med hensyn til hvem der skal betale for de her reklamer, vil jeg sige: Jamen i første omgang er det jo producenter af varer, der typisk betaler spalteplass i de her reklameaviser til den enkelte indkøbskæde, den enkelte butik, og i sidste ende, i anden omgang, er det jo så butikkerne eller butikskæderne, der betaler for reklamen. Men det er da fuldstændig korrekt, at der kun er en til at betale slutregningen, og det er forbrugeren.

Kl. 10:42

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Pia Olsen Dyhr for en kort bemærkning.

Kl. 10:42

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg vil tillade mig at spørge på vegne af en forbruger, som jeg kender ganske godt, som bor i en treetagesejendom, og som hedder fru Anna Larsen. Hun er 83 år gammel og pensionist, og hun har svært ved at gå op og ned ad sine trapper, men hun klarer det alligevel ret godt i sin dagligdag. Hun har prøvet at tilmelde sig det her Nej tak-noget, og det har været enormt kompliceret og enormt vanskeligt for hende, og hun er endt med ikke at få noget Nej tak-skilt. Men hun får stadig væk de her hobe af reklamer, hun gerne vil slippe for, og hun skal altså slæbe dem ned fra anden sal.

Vil ordføreren ikke anerkende, at det er et problem, og vil ordføreren ikke gøre noget for, at fru Anna Larsen skal have et nemmere liv? Eller er Dansk Folkeparti i virkeligheden ligeglade med folkepensionisterne?

Kl. 10:43

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 10:43

Kim Christiansen (DF):

Det er jo en fantastisk retorik, som fru Pia Olsen Dyhr kan få fremmanet på sådan en fredag her, at Dansk Folkeparti nu lige pludselig også skulle være ligeglade med pensionisterne, fordi Anna Larsen i en tredjesalslejlighed har problemer med at komme af med sine reklamer.

Altså, vi vil meget gerne hjælpe Anna Larsen, personligt kunne jeg da godt hjælpe med at udfylde kuponen. Men da fru Pia Olsen Dyhr jo tilsyneladende har et ganske godt kendskab til den pågældende Anna Larsen, vil jeg da foreslå, at fru Pia Olsen Dyhr gør en god gerning og så hjælper fru Anna Larsen med at få tilmeldt sig den her ordning. Så er det problem løst.

Jeg mener ikke, vi skal stå her i Folketinget og behandle enkeltsager.

Kl. 10:44

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 10:44

Pia Olsen Dyhr (SF):

Nej, det mener jeg faktisk heller ikke. Det plejer at være Dansk Folkepartis hofret, og det var derfor, jeg tillod mig at komme med en enkelt sag.

Man egentlig er det jo et generelt problem for vores pensionister, der bor i etageejendomme, at de skal bevæge sig ned med alle de her reklamer, og de oplever det faktisk som et problem. Det er nogle af dem, der er i den forbrugergruppe, der gerne vil slippe for reklamer, og som synes, det er enormt vanskeligt at tilmelde sig Nej tak-ordningen.

Derfor spørger jeg ordføreren – helt alvorligt – om vi ikke skal gøre det nemmere for de her mennesker at undgå reklamer. Og vil det ikke være mere oplagt, at man aktivt skal sige ja tak til noget, der kræver, at man slæber 55 kg ned om året. For det er jo altså næsten at slæbe rundt på en lille person, især hvis man også selv er en lille person, så er det jo dobbelt vægt.

Kl. 10:44

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 10:44

Kim Christiansen (DF):

Nu er det så heldigvis ikke 55 kg på én gang, det kommer jo sådan lidt i små portioner. Men jeg tror, jeg har udtrykt mig meget klart: Nej, vi vil ikke være med til at lave en ordning, hvor man aktivt skal tilmelde sig. Vi vil godt være med til at kigge på, om der kan findes en nemmere måde at tilmelde sig på, men jeg mener faktisk, det er relativt nemt i dag. Jeg ved godt, at mange ældre mennesker ikke bruger computere; min egen mor er 80 år, og hun ønsker heller ikke reklamer, så hun har været nede på posthuset for at udfylde en lille formular dernede, og det virker ganske fortrinligt, vil jeg sige.

Men selvfølgelig kan der da være enkelttilfælde, hvor der sker fejl, det kan man slet ikke udelukke. Men jeg mener ikke, vi skal lave en helt ny lovgivning, fordi der sker enkelte fejl hos Post Danmark. Så må man rette de fejl i stedet for.

Kl. 10:45

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det fru Pia Olsen Dyhr som ordfører for SF.

Kl. 10:45

(Ordfører)

Pia Olsen Dyhr (SF):

SF har sammen med Det Radikale Venstre og Enhedslisten valgt at fremsætte det her forslag, fordi vi tror på, at forbrugeren skal have et aktivt valg. Man skal ikke have proppet noget som helst ned i halsen, medmindre man selv siger ja tak til det. Og det er vel i virkeligheden det, det handler om, når vi snakker om reklamer.

Vores forslag handler jo i virkeligheden ikke om at udforme en fast model for, hvordan man skal gøre, men om, at man skal nedsæt-

te et lovforbereende udvalg, så vi får begrænset antallet af reklamer og gjort reklamen til et aktivt tilvalg. Det ved vi vil kræve en ændring af markedsføringsloven, hvilket Forbrugerombudsmanden også gør opmærksom på i sit notat af 21. maj 2010, som er lavet på baggrund af en række henvendelser fra private forbrugere, der gerne vil undgå reklamer. Det ønsker SF også.

Jeg vil kort gennemgå SF's argumenter for det. For det første på miljøområdet:

Danmark har EU-rekord i affald. Det er selvfølgelig altid rart at have rekorder i et eller andet, men jeg synes ikke, vi skal være stolte af, at vi har EU-rekord i skrald. Det er også en problematik, som regeringen tilsyneladende påstår at de tager alvorligt. Vi danskere smider hvert eneste år 802 kg ud i skraldespanden. Og hvis man kigger på reklamer, viser det sig, at det altså er 55 kg om året, vi vælger at smide ud.

Hvis man læser regeringens affaldsstrategi, kan man se, at der også står noget om et affaldshierarki, og det handler i virkeligheden om, at vi skal forebygge affald. Det vil sige, at vi skal sørge for, at der bliver produceret mindre affald. Det har transportministeren tilsyneladende ikke læst, eftersom han mener, der ikke er noget miljøproblem her. Men det står meget klart i regeringens egen affaldsstrategi – allerøverst – at man skal forholde sig til at forebygge affald, det vil sige, at der skal være mindre af det. Det vil også kræve, at der er færre reklamer, for man skal være opmærksom på, at ud over, at det er et CO₂-problem og et affaldsproblem, er brugen af vand og tryksvæerte faktisk også et problem. Det er så miljøargumenterne.

Hvis man nu anerkender, at denne regering jo ikke er specielt grøn, ja, faktisk en lille smule sort, kan man vælge at tage forbrugerbrillerne på og sige, at det så kan være, at forbrugerargumenterne kan overbevise regeringen. For hvor søren er det aktive frie valg blevet af, når reklamerne bliver stoppet ned i halsen på os? Her burde det jo også være et aktivt tilvalg, som det gælder på rigtig mange andre områder i det her samfund, hvor regeringen har travlt med at tale om, at det ikke er noget, vi skal tvinges til, det er noget, vi selv skal vælge.

20 pct. af danskerne har valgt at sige nej tak til reklamer i dag og har derfor et nej tak-skilt på deres dør. Jeg er sikker på, at de ville have foretrukket ikke at skulle sige nej tak, men at de andre derimod skulle sige ja tak. Det er så, hvad det er – det er kun 20 pct. af danskerne, og dem kunne man måske være lidt ligeglade med.

Men hvis man spørger alle danskerne, er det tankevækkende, at hele 50 pct. af alle danskere siger, at de godt vil have en ja tak-model. Det er jo ganske mange. Det er halvdelen af danskerne, som siger, at de gerne selv vil have lov til at tage et aktivt tilvalg. Det er baseret på en undersøgelse, som Forbrugerrådet lavede i år.

Hver tiende forbruger, der i dag modtager reklamer, siger altså, at de ikke er særlig glade for at modtage reklamer og gratisavisser, men at de ikke har frameldt sig, fordi det er besværligt. De 10 pct. er regeringen tilsyneladende også ligeglad med; hovedparten af dem er pensionister, som synes, at den elektroniske virkelighed er lidt mere besværlig, end folk herinde i Folketinget synes. Det er faktisk en problematik, vi tager alvorligt i SF.

Det er rigtigt, som ministeren har sagt, at de af os, der har sagt nej tak til reklamer, er ganske godt tilfredse med den nuværende nej tak-ordning. Men det, der er lidt problematisk i den nuværende ordning, er jo, at der går 14 dage, fra man siger nej tak på posthuset og skriver under osv., til man faktisk slipper for reklamerne. Det var jo en sag, som de nuværende tilhængere af nej tak-skiltet, som gerne vil gøre det nemmere, kunne gøre noget ved.

For det andet skal man være opmærksom på, at med den nye model, som Forbrugerombudsmanden har indført, skal vi forny vores nej tak til reklamer-skilt hvert andet år. Det kan meget vel betyde en tur på posthuset – nu siger ministeren, man kan gøre det med sin NemID, det er jeg lidt i tvivl om, men lad os nu se, om det kan lade sig

gøre, det vil da være meget mere praktisk – og hvis det betyder en tur på posthuset, bliver der i hvert fald lange køer.

Jeg har også undret mig en del over, at man som forbruger på nettet aktivt skal tilmelde reklamer. Det er jo sådan i det digitale univers, som flere og flere af os befinder os i, at man skal trykke på en knap for at modtage reklamer. Det synes jeg er rart, for jeg synes selv, det er voldsomt irriterende med spam. Det fremgår klart af markedsføringslovens § 6, at alting skal tilvælges, undtagen lige præcis tilbudsavisser. Det giver jo overhovedet ikke mening, og det er i virkeligheden også unfair konkurrencebetingelser. Jeg kan jo slet ikke forstå, at den borgerlige lejr synes, det er i orden at lave unfair konkurrence på den måde, at de, som benytter sig af en digital virkelighed, har nogle vilkår, mens de, der er i den fysiske virkelighed, har nogle andre vilkår – vel at mærke under den forudsætning, at man har et affaldshierarki.

Så til prisen ved reklamer – og nu skal jeg prøve at overdøve hererne herovre i denne side af salen: Jeg kan godt forstå, at dagligvarebranchen arbejder aktivt for, at vi skal have reklamer, for de får jo kunder i butikken ved hjælp af deres reklamer. Men derudover tjener de altså også penge på reklamerne. Det er jo sådan, at producenterne af varer – det kan være Nestlé eller lignende – aktivt betaler for at få deres produkter i tilbudsavisserne. Og derfor ender det med at være forbrugerne, der betaler i form af højere priser på varerne. Så færre reklamer kræver i virkeligheden et ja tak-skilt, og det vil SF arbejde aktivt for, både nu og under en eventuelt kommende regering af anden politisk observans.

Kl. 10:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Kim Christiansen for en kort bemærkning.

Kl. 10:51

Kim Christiansen (DF):

Man kan jo hurtigt mane nogle problemer frem, når det er et kæmpe problem, at det tager 14 dage, fra man melder fra, til det rent faktisk virker. Der er jo en vis sagsbehandlingstid for det.

Jeg kunne forstå på det, fru Pia Olsen Dyhr sagde i sin indledning, at man skulle have mulighed for et aktivt valg. Er det da ikke et aktivt valg, at man har mulighed for at sige nej til reklamer? Det er vel fuldstændig lige så aktivt et valg, som det er, at man har mulighed for at sige ja tak til reklamer.

Det var det ene spørgsmål. Det andet spørgsmål er: Hvis de 80 pct., som modtager reklamer i dag, tilmelder sig, hvordan vil det så kunne få mængden af reklamer til at falde? Det er mig komplet uforståeligt, men det kan være, vi regner på forskellige måder.

Endelig så synes jeg, at fru Pia Olsen Dyhr skulle fremlægge noget dokumentation for postulatet om, at virksomhederne oven i købet tjener penge på det her. Det findes der overhovedet ikke nogen dokumentation for, jeg kender i hvert fald ikke til det med mine 20 års erfaring i detailbranchen.

Kl. 10:52

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 10:52

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jamen det synes jeg er et fantastisk godt spørgsmål. Jeg har faktisk flere artikler, som jeg godt vil vise ordføreren efterfølgende, som viser, at flere af de store detailhandelskæder går ud og siger, at de selvfølgelig modtager betaling fra producenterne for de varer, der vises i katalogerne. Sådan er det jo. Det interessante er faktisk, at de tjener tre gange omkostningerne for den reklame, de skal sende ud til forbrugerne. Så der er ingen tvivl om, at de store dagligvarekæder sætter stor pris på de her reklamer.

Jeg har egentlig ikke det store problem med de 14 dage, for jeg vil jo lave skiltet om til et ja tak-skilt, og så er der jo ikke nogen problemer. Men de, der ønsker at fastholde nej tak-skiltet, siger jo hele tiden, at de gerne vil gøre det nemmere, lettere og bedre og alt sådan noget, og hvis man kan gøre det bedre og nemmere, så er jeg lydhør. Så kommer jeg bare med et eksempel, og det handler om de 14 dage, men jeg vil lade være med at finde hår i suppen. Lad os bare gøre det til et ja tak-skilt, så har vi ikke problemet.

Kl. 10:53

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Kim Christiansen.

Kl. 10:53

Kim Christiansen (DF):

Nu er avisartikler jo ikke nogen dokumentation for, at det her er den skinbarlige sandhed om, hvorvidt nogen skulle tjene penge på disse reklamer.

Men jeg har et andet spørgsmål. Skulle det på et eller andet tidspunkt komme til et regeringsskifte efter et valg, må jeg sige, at jeg allerede her fornemmer en lille regeringskrise, for jeg kan høre, at der er en smule uenighed om, hvorvidt man vil det her. Og jeg synes da, det er vigtigt for de 80 pct. af befolkningen, der gerne vil have reklamer, at vide, om det er noget, som SF og De Radikale ønsker at trumfe igennem, hvis der skulle komme et rødt flertal. Jeg synes da, at det er vigtigt, at borgerne har fuldstændig styr på det.

Kl. 10:54

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 10:54

Pia Olsen Dyhr (SF):

Der skal ikke være nogen tvivl her. Hos SF arbejder vi aktivt for at få et ja tak-skilt til reklamer – også efter et kommende valg, hvor vi forhåbentlig har fået en regering af en anden kulør. Det skal der ikke være nogen tvivl om. Og jeg har også noteret mig, at Venstre og Konservative kan være uenige om visse sager, for ellers ville De Konservative vel være kommet igennem med flere skattelettelser, gætter jeg på. Det siger de jo er deres politik, og hvis det er deres politik og regeringen altid skal stå sammen, var de vel også kommet igennem med det. Så der er forskel på partierne. Men det her er en sag, SF synes er vigtig, og den vil vi selvfølgelig arbejde for. Jeg tror ikke, det vil komme til en regeringskrise, for her mener jeg ikke, at potentialet i emnet er stort nok.

Med hensyn til det med at tjene penge på reklamer vil jeg sige, at det er rigtigt, at avisartikler ikke nødvendigvis har den store dokumentationsværdi. Men jeg regner da med, at citater fra udtalelser af COOP-chefer eller chefer i Dansk Supermarked, som netop udtaler sig til de her artikler, må være en slags dokumentation. Og når de siger, at dagligvarebranchen tjener penge på det her, så tror jeg faktisk, de har ret. Jeg lytter til dem, der ved noget om det.

Kl. 10:55

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Henriette Kjær for en kort bemærkning.

Kl. 10:55

Henriette Kjær (KF):

I beslutningsforslaget nævner man, at man vil have nedsat det her udvalg, der skal se på hele ordningen. Udvalget skal så også analysere fordele og ulemper ved at begrænse antallet af reklamer via eksempelvis kvoter. Men forslagsstillerne må selv have gjort sig nogle tanker om, hvordan de kunne forestille sig sådan nogle kvoter indført. Skal det være sådan, at man tildeles X antal kilo, som man må

fremstille og få udbragt om året, eller er det antal enheder, eller er det antal udgivelser, måske kun 48 om året, eller hvad ved jeg? Det kunne jeg godt tænke mig at høre lidt nærmere om.

Kl. 10:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 10:56

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg tror, at det, der ville være godt at sige til folk, der skal være i det her lovforberedende udvalg, ville være at sige, at der kan være forskellige modeller, herunder en kvotemodell, og vi vil gerne have jer til at kigge på det. Det er jo ikke, fordi vi har lagt os fast på, at det skal være en kvotemodell. Vi vil gerne have udvalget til at undersøge det nærmere. Det kunne jo f.eks. være, som ordføreren selv er inde på, den her variation af modeller. Vi vil ikke lægge os fast på en model.

Det, der er interessant, er, at vi faktisk gerne vil gennemføre regeringens affaldshierarki, som en tidligere miljøminister, Connie Hedegaard, kæmpede igennem, nemlig at vi skal forebygge affald. Det vil sige, at vi skal have mindre af det. Det står SF bag, og det betyder altså også, at vi skal have færre reklamer. Derfor må vi prøve forskellige modeller for at opnå det mål.

Kl. 10:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Henriette Kjær.

Kl. 10:56

Henriette Kjær (KF):

Så vil jeg godt fortsætte, for man kan jo minimere mængden af papiraffald på mange måder. Nu er vi også mange, og jeg kan forstå, at vi, der har et abonnement på en avis og måske på flere aviser, som vi får bragt hjem hver dag, skal skamme os lidt. Vi kunne jo i princippet godt læse de her aviser på nettet. Det er selvfølgelig et aktivt tilvalg, men hvis man vil have affaldsmængden ned, kan man jo gøre det meget effektivt ved at hindre folk i at købe noget, der animerer til, at der efterfølgende er et affaldsproblem. Det er der bl.a. ved et avisabonnement. Bliver det det næste, SF, Enhedslisten og Radikale Venstre vil foreslå at vi ikke må?

Kl. 10:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 10:57

Pia Olsen Dyhr (SF):

Det er jo det, der er pointen i det her forslag. Vi siger ikke, hvad folk ikke må. Det er jo det, de borgerlige gør ved at sige, at folk skal have proppet reklamer ned i halsen, selv om de ikke vil have dem. 10 pct. af danskerne vil ikke have de her reklamer, men de får dem alligevel. Det er dem, vi vil hjælpe. Og pointen er, at når vi hjælper dem, får vi færre reklamer.

Jeg er helt sikker på, at når vi laver det om til en aktiv ja tak-ordning, vil det ikke være 80 pct. af danskerne, der fremover får reklamer. Jeg tror, at det vil være 60 pct. af danskerne, og ergo vil vi så få mindre affald.

Jeg synes ikke, at der er nogen som helst, der skal skamme sig over, at de gerne vil have reklamer eller for den sags skyld aviser, men de, der ikke vil have dem, skal ikke have dem påtunget. Sådan er vi nemlig ikke som socialister. Vi vil ikke tvinge folk til alt muligt, som den borgerlige regering gerne vil.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Fru Henriette Kjær som konservativ ordfører.

Kl. 10:58

det ligger lige til højrebenet at minimere reklamemængden. Når Det Konservative Folkeparti ikke vil være med til det, hvad vil Det Konservative Folkeparti så gøre for at minimere kemikaliefureningen på det her område?

Kl. 10:58

Kl. 11:01

(Ordfører)

Henriette Kjær (KF):

Vi Konservative kan ikke støtte dette forslag om at opstille kvoter for, hvor mange reklamer der må omdeles. Vi kan heller ikke støtte, at man aktivt skal skilte med, at man ønsker reklamer, hvis man gerne vil have dem. Vi synes faktisk, at vi har en rigtig god ordning i dag, hvor man kan få et klistermærke til at sætte på sin postkasse, hvorpå der kan stå »Reklamer – Nej tak«, og dermed tilkendegive, at man ikke ønsker at få disse ting i sin postkasse. Den ordning kender langt de fleste mennesker, den er nem at anskaffe sig, og vi kan altså overhovedet ikke følge den problemstilling, som forslagsstillerne skitserer i deres beslutningsforslag.

At indføre kvoter for, hvor meget den enkelte udgiver af tilbudsaviser må omdele, er et direkte skadeligt forslag. Jeg mener faktisk, at den begrænsning, forslagsstillerne ønsker at pålægge udgiverne af reklametryksager, vil føre til markant mindre konkurrence på dagligvareområdet. Netop ugeaviserne fra supermarkedskæderne er med til at skabe konkurrence og dermed lavere priser til forbrugerne.

Alle, der f.eks. har haft små børn, ved, at man hver uge sidder og blader ugeaviserne igennem for at finde det sted, hvor de billigste bleer er at købe, det er der næsten altid tilbud på i et eller andet supermarked en gang om ugen, og så kører man derhen. Den ene uge er det i et supermarked, og den næste uge er det i et andet supermarked. Det samme gør sig gældende for andre slagvarer såsom sodavand, hvor de fleste dagligvarebutikker har en meget høj listepriis, men man kan så næsten hver uge finde et sted, hvor den pris er halveret.

Det giver lavere priser til de danske forbrugere, og de danske forbrugere er i forvejen plaget af meget lidt konkurrence på dagligvareområdet. Det her forslag vil simpelt hen føre til, at priserne ganske enkelt vil blive generelt højere for danskerne. For uden reklamerne vil der ikke være nogen slagtilbud, og der vil ganske enkelt ikke være det incitament for supermarkederne til at have slagtilbuddene, da man jo ikke som forbruger vil kunne få kendskab til dem, hvis man ikke kan få sine ugeaviser.

Nu står jeg jo ikke her og siger, at forslagsstillerne vil afskaffe ugeaviserne fuldstændigt, men man ønsker at besværliggøre emnet. Der er jo ingen tvivl om, at man ikke bryder sig om tilbudsaviser og ugeaviser fra supermarkedskæderne. Man mener sådan set, at det eneste, de bidrager til, er et miljøproblem.

Vi Konservative ønsker ikke, at det her forslag skal gennemføres, så vi siger nej tak til beslutningsforslaget.

Kl. 11:01

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er en kort bemærkning fra fru Bente Dahl.

Kl. 11:01

Bente Dahl (RV):

Tak for det. Nu plejer Det Konservative Folkeparti gerne at ville have en ansvarlig profil. Det er sådan, at der foreligger en rapport fra DTU fra 2008, der påviser, at der er meget væsentlige negative miljøeffekter ved produktionen af offsetprintmateriale som f.eks. reklamer. Det er en følge af brugen af kemikalier i produktionen, og det er en meget væsentlig negativ miljøeffekt.

Nu går jeg ud fra, at Det Konservative Folkeparti gerne vil være med til at tage miljøansvar og minimere kemikalier, men jeg vil gerne høre, hvordan Det Konservative Folkeparti vil gøre det, når de ikke vil være med til at lave en ordning om det her. Jeg vil sige, at

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 11:01

Henriette Kjær (KF):

Jamen det vil vi jo ved hele tiden at forske i nye metoder, der er miljøvenlige frem for giftige. Det har man gjort inden for lak og farve igennem flere år, og det bliver man selvfølgelig ved med, også inden for branchen. Alle er kun interesseret i, at der er færrest mulige kemikalier i tryksager og alt, hvad man i øvrigt laver inden for industrien. Det er jo en branche i udvikling, hvor man prøver at få nedbragt antallet af skadelige stoffer, ligesom alle andre brancher.

Kl. 11:02

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Bente Dahl.

Kl. 11:02

Bente Dahl (RV):

Den konservative ordfører siger, at der skal forskes, og mens der forskes, går tiden, og kemikalierne hober sig op hver eneste dag. I løbet af et år er det 130.000 t reklamer i Danmark, vi taler om, og Danmark tegner sig for en meget stor del. Vi er inde på, jeg ved ikke, om jeg kan kalde den flot, men i hvert fald en førsteplads i europæisk sammenhæng.

En anden konservativ principsag plejer at være privatlivets fred, og derfor vil jeg gerne høre, hvordan den konservative ordfører forholder sig til problemstillingen om forbrugernes privatlivs fred. Hvorfor må forbrugeren ikke undgå at blive spammet til i sin postkasse? Vi har en forbrugerlov helt tilbage fra 1978, hvorefter der ikke må være dørsalg og henvendelser ved sms og på telefon, og vi har en markedsføringslov, som sikrer os mod at få e-mails på den måde. Hvorfor vil Det Konservative Folkeparti ikke være med til at sikre privatlivets fred hele vejen rundt?

Kl. 11:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 11:03

Henriette Kjær (KF):

Det vil vi ganske enkelt ikke, fordi vi mener, at det hindrer en fri konkurrence, hvis man laver den her omvendte ordning. For vi mener jo faktisk, at det er en ganske god ordning, der betyder, at man kan undlade at få reklamer, hvis man sætter det her »Reklamer – Nej tak« på sin postkasse. Så får man jo ikke de reklamer, som forslagsstillerne her er meget, meget imod.

Vi har jo en glimrende ordning, der fungerer til alles tilfredshed. Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvorfor man skal lave en god ordning om. Det er det, der undrer mig meget ved det her forslag, for hvis man ikke vil have tingene i sin postkasse, får man dem heller ikke. Af dem, der får det, har vi jo hørt, at 94 pct. faktisk benytter sig aktivt af det materiale, de får, og køber ind efter det, læser det. Det synes jeg faktisk er et højt tal, og det betyder igen, at det er en god og rigtig ordning, vi har nu med »Reklamer – Nej tak«.

Kl. 11:04

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 11:04

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg har forstået, at et af de meget væsentlige problemer, som regeringen vil løse i løbet af den korte tid, den har tilbage, er, at man vil skabe større konkurrence mellem virksomhederne i Danmark. Og det var da også et argument fra den konservative ordførers side for at forsvare muligheden for, at Danmark stadig væk skal have en førende position på det her område, der handler om at uddele uadresserede reklamer til husstandene.

Det interessante er, at Danmark sådan set har haft rekorden i at uddele de her reklamer i rigtig mange år, og i de år er konkurrencen så tilsyneladende blevet forringet; den er i hvert fald ikke i stand til at leve op til, hvordan det er i andre lande. Så om der er nogen sammenhæng mellem at skabe rigtig konkurrence på markedet og så at have et stort marked for uddelingen af uadresserede reklamer, som finansieres *ikke* af de detailhandelskæder, som uddeler dem, men af de bagvedliggende store producenter af fødevarer og andre produkter, kan man jo diskutere. Måske fastholder de store producenter af fødevarer og andre produkter netop deres monopollignende stilling på det danske marked, fordi de nøje kan systematisere, hvornår der kører kampanjer, er såkaldte tilbud osv. i forskellige dele af landet, for det er jo dem, der betaler, og derfor også dem, der bestemmer. Så måske sikrer det system, vi har i Danmark, bare en koncentration på nogle få producenter og eksistensen af en tilsyneladende konkurrence. I hvert fald kan man konstatere, at den store konkurrencefordel ikke har sat sig igennem på det danske marked.

Jeg troede, da vi første gang diskuterede de her reklamer, at det var sådan et klassisk borgerligt, liberalt standpunkt at sige, at virksomheder og personer, der ikke ville have den ulejlighed at skrive mit navn og min adresse på det, de sendte til mig, heller ikke skulle have ret til at lægge det i min postkasse. De måtte ligesom yde en indsats, før de havde ret til det, medmindre jeg sagde, at jeg syntes, at det ville være rigtig godt og hyggeligt, at folk delte alt muligt ud til mig.

Det er så gået op for mig, at det er det ikke, for der er nogle vigtige yttringsfrihedsmæssige og kommercielle interesser, som skal varetages først. Og der tror jeg sådan set man begår en fejl, hvis man tror, at det er reklamebranchens interesser eller detailhandelens interesser, der styrer det her – det er snarere de store selskaber, som producerer varerne, og som i realiteten har fuldstændig styr på det her marked. Så er det klart, at reklameindustrien også har en interesse, men det bliver nemmere at forstå de borgerlige partiers store forsvær for den her ordning, hvis man prøver at se, hvem der nok reelt er dem, der har interessen i det.

Så kan man jo sige, at der også er et par i hvert fald besynderlige ting i det her. Den første forsøgte jeg sådan set at rejse over for transportministeren, for jeg anførte, at jeg syntes, at det var mærkeligt, at når det kom til kommunikationen mellem borgere og det offentlige, var det meget vigtigt, at Danmark gik foran og blev sådan et digitalt forbillede for resten af verden. Det vil sige, at det nærmest er samfundsskadeligt, hvis man henvender sig til det offentlige personligt, for slet ikke at snakke om, hvis man sender et brev. Nej, det skal foregå digitalt, og hvis man ikke gør det digitalt, må man også forvente, at den service, man får, bliver derefter, hvis man overhovedet kan trænge igennem via nogle af de andre kanaler, der findes. Her er intet frit valg, her er ikke noget ønske om at sikre, at enhver borger kan gøre præcis på den måde, som vedkommende vil. Nej, her er vi underordnet nogle hensyn, der handler om, at vi sådan skal være på vej ind i fremtiden, og så skal det offentlige måske også spare lidt penge.

Den anden ting er, at når vi kommer til kommercielle reklamer, er det lige pludselig sådan, at det at bruge internettet, det at sende e-mails – som jo godt kan være generende, chikanerende osv., men jo i

virkeligheden er nemmere at slippe af med, fordi det er nemmere at trykke på en deleteknop end at løbe ned til papircontaineren – er styret af nogle regler, og det er fornuftigt nok, der forhindrer spam og gør det ulovligt. Der kan gribes ind, og man kan ringe og klage, og man kan få dem, der benytter sig af det, dømt og straffet, medmindre, tilsyneladende, det er nogle, der sælger mere eller mindre anløbne produkter fra et eller andet land i Asien. Men bortset fra det er der jo sat en effektiv stopper for det.

Men når vi så kommer til papirreklamer, er det et angreb på den kommercielle yttringsfrihed, og så er det et meget, meget alvorligt problem, hvis man siger, at det nok burde være sådan, at det faktisk var forbrugerne, borgerne, der selv sagde, at de gerne ville modtage det, i stedet for at man overlader til borgerne at fravælge det. Det kan jeg sådan set overhovedet ikke forstå. Jeg forstår ikke, at en miljømæssigt forurenende måde at kommunikere sine budskaber på skal stilles bedre end en moderne, smart og ikkeforurenende metode at kommunikere på.

Kl. 11:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Bente Dahl fra Det Radikale Venstre.

Kl. 11:09

(Ordfører for forslagsstillerne)

Bente Dahl (RV):

Tak for tilkendegivelserne og tak for en god debat. VKO vil jeg da opfordre til at tage mere ansvar for miljøet. Socialdemokratiet åbner for modeller, det siger jeg tak for.

Danmark er det land i Europa, der producerer mest affald pr. indbygger. En husstand modtager omkring 55 kg reklamer hvert år. Man kan undgå det ved at tilmelde sig ordningen »Reklamer – Nej tak«. Det er en ret bureaukratisk ordning; man skal have åbningstiden på posthuset til at passe med at have fri fra arbejde, eller man skal gå ind på nettet – en procedure, der gør, at ca. 20 pct. af befolkningen har tilmeldt sig. Så er der 80 pct., der vil have reklamerne, eller hvad? Jeg kommer rundt i mange opgange og ved mange huse, og jeg ser en masse reklamer hænge ud af postkasserne, og der ligger reklamer og flyder på gulvet nedenunder. Det kan ikke bare være mig, der observerer det, det må være en almindelig observation.

Nu mener vi i Det Radikale Venstre jo, at de mennesker, der gerne vil have reklamer, også skal have lov til det. Vi så meget gerne et mere individuelt system blive udviklet, ikke mindst som resultat af debatten i dag. For der bør naturligvis gøres en aktiv handling for at få reklamer i sin postkasse. Det hører med til privatlivets fred selv at bestemme, hvad man vil have og ikke vil have i sin postkasse. Derfor er en god idé at vende det negative nej tak om til det positive ja tak.

Hvorfor skal vi så ikke smide om os med reklamer og papir, som der så åbenlyst er mange der ikke læser? Radikale Venstre mener, det er en god idé at spare på de ressourcer, der er tilgængelige her på kloden, så de varer længere. Kravet må endda være, at de skal udnyttes på en bæredygtig facon, så der også er noget til vores efterkommere. Vores efterkommere skal også have adgang til papir. Det er den ene grund til at styre et reklamesystem, så der ikke bliver brugt mere papir, end folk læser. Vi i vor generation har ikke ret til at bruge alle ressourcerne.

En anden højst aktuel grund er klimakonferencen i Mexico taget i betragtning. Produktionen af de ca. 130.000 ton husstandsomdelte reklamer årligt giver en udledning på omkring 500.000 tons CO₂. Det er en beregning, som den grønne tænketank, CONCITO, har foretaget baseret på oplysninger fra Danmarks Statistik. Vi sparer så ganske vist fossile brændsler på cirka det halve, men alligevel er der

250.000 ton CO₂ tilbage; det svarer til udledningen fra 500.000 danskeres elforbrug.

En tredje god grund til at nedbringe reklamemængden er, at det vil nedbringe brugen af de kemikalier, der går til de flotte billeder på reklamerne og det glittede papir og til tryksværten. For klimaets skyld skal vi nedbringe mængden af reklamer, javist. Men jeg kan også formulere det på en anden måde, for vi mennesker, der lever her på kloden, er dybt afhængige af klimaet, og derfor har vi en stor interesse i, at klimaet ikke ændrer sig. Og når det gør det, som vi kan observere at det gør, har vi en stor interesse i at mindske klimaændringerne. Vores måde at indrette os på, vores måde at leve livet på har indflydelse på klimaet. Ved at vedtage B 21 kan vi gøre noget positivt ved at nedbringe CO₂-udledningen.

Det var klimaet, jeg var inde omkring. Det er en meget, meget vigtig del, synes jeg nok. En anden vigtig del, som vedrører vores dagligdag, er forbrugernes stilling. Der er gener forbundet med at blive overdænget med papir. Det er rigtig irriterende at få mængderne afleveret, og det er rigtig irriterende at skulle få dem destrueret igen. Det bør naturligvis være en borgerret at blive fri for de mængder. Det er ikke tilladt at overdænge på lignende vis i en mailbakke. Ifølge markedsføringslovens § 6 må erhvervsdrivende ikke sende reklamer pr. e-mail uopfordret. Ifølge forbrugeraftaleloven fra 1978 er det ikke tilladt pr. telefon, sms eller ved dørsalg at trænge ind på forbrugeren med tilbud af forskellig slags. Lovgivningen tilgodeser her forbrugeren, modtageren. Det er helt rimeligt at forlange, at det samme skal gøre sig gældende, når vi taler om papirreklamer. Det ville gøre forbrugernes rettigheder mere enkle og overskuelige, hvis uadresserede reklamer, både digitale og af papir, var forbudt. Ensartetheden i at skulle foretage sig noget aktivt for at få reklamer, hvad enten de er digitale eller af papir, bør indføres – for at værne om privatlivets fred, som også burde være en fælles sag her, langt ind i de borgerliges rækker, hvis de ellers levede op til deres borgerlighed.

Forslagsstillerne vil gerne have et lovforberedende udvalg nedsat. Det skal undersøge og belyse en lang række områder, som er beskrevet i forslaget. Det behøver jeg ikke at stå og læse op, det kan læses. Men det skal lyde fra den her talerstol, at vi er åbne for alle gode ideer og tiltag, som kan nedbringe papirmængden. Alle muligheder bør undersøges. Vi vil have, at den danske lovgivning skal fremtids-sikres, sådan at kommende for os endnu ukendte løsningsmodeller kan indføres hurtigt og effektivt, hvis de overholder en række kvalitative og miljømæssige hensigter. Altså, miljøet skal i centrum, forbrugerne skal i centrum.

Det ville jeg håbe vi kunne blive mere enige om, end det har vist sig vi er i dag. Jeg mener, vi har en principiel kamp, vi skal kæmpe for at undgå unødvendige papirmængder. Unødvendige papirmængder skal ikke ud at cirkulere i vores samfund. Det er ikke hensigtsmæssigt hverken for miljøet eller for forbrugeren. Jeg efterlyser ansvarlige partier, der vil tage politiske skridt til bedring af miljøet. Jeg siger tak til de ansvarlige partier, der bakker op om det her forslag.

Kl. 11:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

En kort bemærkning fra hr. Kim Christiansen.

Kl. 11:16

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Nu har en del af dagens debat jo gået på det her forbrugersyn. Dansk Folkeparti blev oven i købet skoset lidt for, at vi nærmest var forbrugerfjendske og ikke tog hensyn til forbrugeren, men kun ville erhvervslivets interesser. Men jeg er glad for, at fru Bente Dahl i sin tale toner fuldstændig rent flag: Det her drejer sig overhovedet ikke om forbrugere, det handler om at begrænse mængden af reklamer. Hvorfor så ikke sige det, som det er? For hvis man forudsætter, at de 80 pct., der i dag modtager reklamer, fortsat øn-

sker at få reklamer og dermed vil tilmelde sig en ja tak-ordning, så har jeg altså stadig væk svært ved at se regnestykket. Hvor ligger CO₂-besparelsen? Hvor ligger besparelsen i papirmængder? Det kan jeg simpelt hen ikke få til at hænge sammen. Men jeg er glad for, at fru Bente Dahl nu melder rent ud og siger, at det her slet ikke handler om forbrugeren, det handler bare om at begrænse antallet af reklamer.

Kl. 11:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 11:17

Bente Dahl (RV):

Nu nævnte jeg punkt 1) miljø, punkt 2) forbrugeren. Så i min tale nævnte jeg, at forbrugeren var den ene af de to faktorer, som det her beslutningsforslag forholder sig til og skal tage hånd om at ændre vilkårene for. Altså, miljøhensyn og forbrugersyn: Der er to store hensyn at tage her. Så det har jeg nævnt. Man kan jo se på Folketingets hjemmeside om nogle dage, hvad jeg har sagt. Og det har jeg sagt.

Vi har til gode at se andre modeller blive bragt i anvendelse. Vi har en model i øjeblikket, hvor 20 pct. har tilmeldt sig og 80 pct. ikke har tilmeldt sig. Vi har dermed ikke indikation for at vide, at de 80 pct. siger ja til reklamer. Det her beslutningsforslag går bl.a. ud på at få afdækket, hvor mange der i virkeligheden gerne vil have reklamer. Af de 80 pct., som jeg sagde i min ordførertale, er i hvert fald en hel del, der ikke vil have dem, men som blot ikke har fået meldt sig til Nej tak-ordningen endnu.

Kl. 11:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 11:18

Kim Christiansen (DF):

Det var 75 pct., men det er dog stadig væk en meget lille påvirkning, vil jeg vove at påstå, af det nuværende scenarie, hvad angår antallet af reklamer.

Et lille spørgsmål mere: Nu er ugeaviser jo også en del af de adresseløse forsendelser. Mener fru Bente Dahl også, at man aktivt skal tilmelde sig for at få sin ugeavis, som jo sådan set indeholder rigtig mange informationer, og som jeg har indtryk af at en meget stor del af Danmarks befolkning egentlig er glade for og også læser?

Og så lige et lille tillægsspørgsmål: Har fru Bente Dahl nogle tal på, hvor meget reklamepapir der egentlig genbruges? For det kan vi vel ikke umiddelbart medregne til affaldsmængden.

Kl. 11:19

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 11:19

Bente Dahl (RV):

Tak. Der var en del spørgsmål, så nu skal jeg se. For det første nævner ordføreren for Dansk Folkeparti de der 75 pct. Nu er det jo sådan, at Forbrugerrådet har foretaget en undersøgelse, som påviser, at 50 pct. af forbrugeren ikke ønsker reklamer. Når Forbrugerrådet undersøger det, er det altså 50-50. Og nu er det jo også sådan med undersøgelsen, at konklusionen på dem ofte svarer til den måde, spørgsmålene er blevet tilrettelagt på. Men lad os holde fast ved, at vi alle sammen ser reklamer ligge og flyde i opgangene i København og andre steder. De ryger ud af postkasserne og ligger på gulvet, så der er i hvert fald nogle procent, der ikke læser deres reklamer.

Så var der spørgsmålet om Radikale Venstres syn på aftenskoler... næh, ugeaviser, sagde ordføreren. Hvad angår aftenskoler, så er det for egen regning, for det mener jeg også er et område vi skal tilgodese. I det hele taget mener jeg, som jeg sagde i min ordførertale, at vi skal tilgodese meget mere individuelle løsninger på det her problem. Hvor vi i øjeblikket bliver spammet til med papir, så efterlyser vi i Radikale Venstre løsninger, der er meget mere individuelt orienterede.

Kl. 11:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 23:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af iværksætter-skatten.

Af Morten Østergaard (RV) m.fl.

(Fremsættelse 17.11.2010).

Kl. 11:20

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Forhandlingen er åbnet. Skatteministeren.

Kl. 11:20

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Vi vender tilbage til diskussionen om selskabernes unoterede porteføljeaktier, som blev indført som en del af finansieringen af forårspakke 2.0, og som også bidrager til finansieringen af de meget markante sænkelse af marginalskatterne, som er afgørende for at sikre væksten i fremtiden. Ændringerne bidrager endvidere til at afbalancere de fordelingsmæssige virkninger af pakken, så der er sund fornuft bag det, som blev indført. Effekterne af reglen skal derfor heller ikke ses isoleret. Man må derimod se på effekterne af den samlede pakke, som der blev lavet, og det er jo ikke alene beskatningen af investorer, der blev ændret med forårspakke 2.0. Der er en lang række ting, som var en del af de markante omlægninger af skattesystemet, som fandt sted.

Regeringen og Dansk Folkeparti ønskede med det nye regelsæt, der blev lavet, at forenkle beskatningen af selskabernes udbytte og aktieavance. En ensartet beskatning af udbytte og aktieavance medfører færre skævvridninger i skattesystemet. I dag er det således ligegyldigt, om afkastet kommer i form af udbytte eller i form af aktieavance.

Regeringen og Dansk Folkeparti ønskede endvidere at skabe neutralitet i forhold til investeringsbeslutninger ved mindre investeringer. Her mener jeg primært i forhold til, om man skal investere i aktier frem for obligationer. Neutraliteten medfører, at skatteydernes dispositioner i højere grad bliver styret af rene forretningsmæssige hensyn frem for skattemæssige hensyn. Det tror jeg også er sund fornuft. De dispositioner, der giver det største afkast før skat, vil også give det største afkast efter skat. Det bidrager til, at kapital og ar-

bejdskraft i højere grad søger hen mod de mest rentable investeringer og dermed bidrager til den højeste vækst og velstand i samfundet.

Det Radikale Venstre kalder beskatningen af selskabers unoterede porteføljeaktier for en iværksætterskat. Jeg vil gerne i dag understrege, at det er der ikke tale om. Der er heller ikke tale om, at regeringen og Dansk Folkeparti har indført en ny skat, der specifikt går efter at straffe iværksættermiljøet. Mange iværksættervirksomheder bliver overhovedet ikke berørt af beskatningen. Det gælder f.eks. alle enkeltmandsvirksomheder og iværksættere, der investerer uden om et holdingselskab. Derfor er det også misvisende at have en lang diskussion om det her tema, som Det Radikale Venstre gerne vil indlede.

Men jeg vil så også gerne sige, at regeringen jo sammen med Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne har taget bestik af den diskussion, der har været, primært i forhold til mindre investeringer, og derfor er det også afgørende at sige, at i den finanslovaftale, der er blevet indgået, har man netop også reflekteret over det med de risikovillige investeringer i iværksættervirksomheder i Danmark. Regeringen, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne er jo blevet enige om at indføre en målrettet skatteordning, der fremmer risikovillige investeringer i små og mellemstore virksomheder i Danmark, og det er sund fornuft.

Vi skylder selvfølgelig også at sige, at det jo har været med baggrund i den debat, der har været, hvor vi så også har erkendt, at der har været behov for at gøre noget for den her gruppe af virksomheder. Det sker så ved at give skattefordele til investorer. Når der investeres i risikovillig kapital i iværksættervirksomhederne, løber investorerne en stor risiko. Det er regeringens bevidst om, og derfor ønsker vi også at tilgodese disse investeringer ved at fritage afkastet for beskatning. En målrettet ordning, der letter mulighederne for at investere iværksætterskatten via holdingselskaber, vil efter min bedste overbevisning rette op på den negative effekt, som indførelsen af beskatning af selskabets porteføljeaktier har medført.

Når det så er sagt, er det også vigtigt at slå fast, at det forslag, som vi behandler i dag, B 23, jo er kendetegnet ved, at der ingen finansiering følger med, overhovedet. Det er selvfølgelig noget tankevækkende og også, synes jeg, dybt problematisk, at man fremsætter forslag her i Folketingssalen uden overhovedet at konstatere, hvad der skal gøres for at finansiere forslaget. Men jeg ved ikke, om det er udtryk for den såkaldte økonomiske ansvarlighed, som Det Radikale Venstre under normale omstændigheder bryster sig af. Den må vi så konstatere heller ikke er til stede ved det her forslag.

Kl. 11:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 11:25

Morten Østergaard (RV):

Forslaget her er fuldt finansieret på Det Radikale Venstres finanslovsforslag, så det kan ministeren være tryk ved. Og så siger ministeren, at vi kalder det en iværksætterskat. Jeg har set, at regeringen også har gjort det, ikke mindst økonomi- og erhvervsministeren, som jo tidligere på sæsonen har lovet at afskaffe iværksætterskatten.

Men jeg synes, at man i første omgang må interessere sig for den her finanslovaftale. Hvis jeg har læst det rigtigt, så forstår jeg det sådan, at den nye såkaldte lempelse går ud på, at man minimum skal have 5 års ejertid på aktierne. Maksimalt 1 1/4 millioner per løbende 12 måneder i kapitalindskud. Virksomhederne må endnu ikke være klar til at afsætte varer. Investeringerne skal gennemføres gennem nyttegang af aktier. Investeringer foretaget frem til juli 2011 behandles efter de gamle regler, og vokser virksomheden sig stor og får brug for yderligere kapital, vil investor have mulighed for at tilføre

ny kapital i henhold til de almindelige regler. Ved senere afståelse vil der ske en beskatning efter almindelige regler.

Altså, den her ordning er jo så kompliceret, at den skal notificeres til EU som statsstøtte. Vil ministeren ikke give mig ret i, at så indviklet, som den allerede nu fremstår, hvor den bare er beskrevet i overskrifter, virker det mere som statsstøtte til advokater og revisionsbranchen end som statsstøtte til små og mellemstore virksomheder og de investorer, som investerer i dem?

Kl. 11:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 11:26

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Nej, det vil jeg ikke bekræfte, det er jo meget simpelt at sige. Det her er ikke et spørgsmål om at lave skjult statsstøtte eller lave støtte til revisorer eller advokater. Det er sådan set et meget målrettet forslag, som skal prøve at gøre noget ved den udfordring, der har vist sig at være i forhold til små og mellemstore virksomheder. Jeg havde fornyelsen af at være i samråd, endda arrangeret af spørgeren, hvor jeg jo også sagde, at nu måtte vi få det analyseret. Derfor skal man jo heller aldrig være for stolt til at se, hvis der er et problem, der skal gøres noget ved. Og det er så lige præcis det, vi har gjort nu. Det tror jeg også at spørgeren, hvis spørgeren interesserer sig for små og mellemstore virksomheder, vil kvittere for.

Kl. 11:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 11:27

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil klart kvittere for, at skatteministeren har været på en lang rejse, for på det bemeldte samråd var konklusionen, da jeg spurgte direkte, om der var et problem, at skatteministeren havde vurderet det, og at det var der ikke. Siden da må man jo sige at regeringen er kommet et stykke ad vejen. Det, man så har præsenteret nu, er meget svært gennemskueligt, men det er jo statsstøtte, for jeg går ud fra, at det er derfor, man EU-notificerer det. Jeg siger bare, at det er så kompliceret, at det virker mere som statsstøtte til advokater og revisorer end til små og mellemstore virksomheder.

Men når vi nu alligevel er ved det der samråd, vil jeg sige, at der diskuterede vi jo også, om der var andre lande, der havde lignende ordninger, og der kunne jeg da være interesseret i at høre: Er det lykkedes ministeren – for det er ikke lykkedes mig endnu – at finde et andet land, der målrettet er gået ind og har beskattet noterede aktier i porteføljeselskaber på den måde, man har gjort i Danmark? Jeg ved jo, at ministeren tilsyneladende har analyseret problemstillingen grundigt, inden man er kommet frem til det her statsstøtteforslag som en lappeløsning, men er det lykkedes at finde et andet land, eller er situationen ikke, som jeg påstår, at man i hvert fald i vores nabolande Norge og Sverige ikke beskatter noterede aktier i porteføljeselskaber, som man fortsat gør her i Danmark – også med den nye lempelse?

Kl. 11:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 11:28

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg synes først og fremmest, det er vigtigt at slå fast, at der i enhver skattelovgivning kan være udfordringer, der betyder, at man, når man har lavet en meget omfattende skatteomlægning, så også skal

rette op på nogle af de skævheder, der kan være blevet skabt, og jeg vil gerne slå fast her i dag, at der har været udfordringer i forhold til de små og mellemstore virksomheder. Det er jo i erkendelse af det problem, at vi så har valgt at lave en ny model, som helt rigtigt vil blive vedtaget i løbet af foråret 2011.

Men når det så er sagt, vil jeg også sige, at det nemmeste i politik – og jeg ved, hr. Morten Østergaard er en meget stor kapacitet på det område – jo er at komme med forslag uden finansiering, og jeg må sige, at det er lykkedes med det her, og det beklager jeg, for det klæder ikke et såkaldt økonomisk ansvarligt parti som Det Radikale Venstre at gøre. Og jeg synes, det er trist.

Kl. 11:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ministeren. Hr. Torsten Schack Pedersen som ordfører for Venstre.

Kl. 11:29

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

For et stykke tid siden var Det Radikale Venstre efter SF for at være et økonomisk uansvarligt parti. Det forstår jeg rigtig godt, for løfterne blev givet til højre og venstre, mens der var noget længere imellem finansieringsforslagene. Sådan kunne man ikke føre politik, lød det fra Det Radikale Venstre. Jeg var og er helt enig. Når vi som politikere kommer med gyldne løfter, må vi også levere finansiering til vores forslag, ellers er det ikke troværdigt, det er ikke økonomisk ansvarligt. Og derfor undrer det mig, at vi i dag skal behandle et forslag, som vil koste statskassen omkring 600 mio. kr., uden at Det Radikale Venstre fremviser finansiering for deres forslag.

Jeg ved godt, at Det Radikale Venstre har fremlagt et skatteudspil med partiets ændringer til regeringen og Dansk Folkepartis skatteform, men i det udspil findes det forslag, vi nu behandler, ikke, og så overrasker det mig jo meget, at man kommer med kravet om en lempelse på 600 mio. kr. Men måske har den varme opbakning til Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti også smittet af på Det Radikale Venstres økonomiske ansvarlighed – det er bestemt ikke nogen opløftende kendsgerning.

Selve forslaget har skatteministeren redegjort for, og jeg vil derfor blot komme med nogle få betragtninger. Selskabers beskatning af porteføljeaktier, noterede såvel som unoterede, er en del af finansieringen af skattereformen, forårspakke 2.0, fra sidste år, en skattereform, der markant sænker skatten på arbejde og en skattereform, der er fuldt finansieret.

Tidligere var skattereglerne således, at et selskab ikke blev beskattet af afkastet af en aktieinvestering, men blev beskattet på samme måde, som de blev beskattet af afkast af obligationer eller et rentefkast. Det gav en klar skattemæssig tilskyndelse til at investere eller placere likviditet i aktier alene af skattemæssige årsager, og de rent driftsøkonomiske overvejelser var dermed mindre centrale. At skattesystemet på den måde skævvred mellem investeringsformer, er selvfølgelig ikke hensigtsmæssigt.

I forbindelse med arbejdet omkring skattereformen ændrede regeringen i det forslag om selskabers beskatning af porteføljeaktier, bl.a. blev Skattekommissionens forslag om lagerbeskatning af unoterede aktier taget af bordet, da det ville være urimeligt, at der skulle betales skat af en ikkerealiseret gevinst, som, modsat for noterede aktier, kan være særdeles vanskelig at værdiansætte korrekt, plus også elementerne omkring den likviditetsmæssige belastning.

Siden skattereglerne blev vedtaget i 2009, er det dog blevet påpeget, at reglerne kunne virke hæmmende for business angles og andre investorer lyst til at investere i iværksættervirksomheder. I folketunde kaldes beskatningen iværksætterskatten, selv om det reelt er investorerne, som beskattes af gevinsten af deres investering, og dermed ikke den iværksætter, der har startet et selskab. Særlig i den si-

tuation, hvor et selskabs investering skifter status fra en såkaldt datterselskabsaktie, altså en ejerandel over 10 pct., til en porteføljeaktie, har beskatningen påkaldt sig opmærksomhed, og det er blevet vurderet, at det kunne afholde investorer fra at investere.

Men alle de problemstillinger har vi jo også lyttet til i Venstre, og som det også fremgik af den debat, der var mellem skatteministeren og hr. Morten Østergaard, har vi jo med finanslovaftalen for næste år sikret, at vi lempet på selskabers porteføljeaktieinvesteringer under en række forhold, som allerede er blevet gennemgået. For vi var i Venstre naturligvis også bekymret for, om beskatning af selskabers porteføljeaktier kunne have en negativ indvirkning på iværksætteres adgang til kapital, og det er derfor, vi ændrer reglerne.

En generel fritagelse for beskatning af selskabers beholdning af porteføljeaktier vil betyde, at det igen bliver de skattemæssige aspekter, der vil kunne være afgørende for rentabiliteten i en investering; det er ikke økonomisk optimalt, hvis det alene er skatten, der bestemmer, og ikke de realøkonomiske afkastmuligheder, der er bestemmende for, hvor man investerer.

Endelig skal det jo også fremhæves, at såfremt en investor foretager en investering direkte – og ikke gennem et selskab – ja, så falder man helt uden for den problemstilling, som der her rejses. Så er der ikke risiko for at blive ramt af den såkaldte iværksætterskat. Det er altså kun, hvis man foretager sin investering gennem et selskab.

Som jeg startede med at sige, kniber det gevaldigt for Det Radikale Venstre med at finansiere forslaget, og også af de øvrige grunde, jeg har nævnt, kan Venstre ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 11:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 11:33

Morten Østergaard (RV):

Jeg må helt afvise, at der skulle være problemer med finansieringen. Jeg ved, hr. Torsten Schack Pedersen har læst de radikale finanslovsforslag, hvor det fremgår helt tydeligt, at vi finansierer det, og jeg kan også se i Finansministeriets vurdering af Det Radikale Venstres finanslovsforslag, at man anerkender, at skattetrykket lempes bl.a. på baggrund af det her forslag. Så det er i hvert fald røget ind på lystavlen visse steder, at det her forslag indgår i Det Radikale Venstres finanslovsforslag, og derfor er det selvfølgelig helt rimeligt, at vi fremsætter beslutningsforslaget.

Jeg kunne da godt tænke mig lige at kigge lidt nærmere på den løsning, man fra Venstres side mener – alene selvfølgelig fordi vi har rejst debatten – der alligevel var grund til at kigge på. Er det sådan, at Venstres erhvervs politik er, at det er statsstøtteordninger, der skal løse problemerne? Det eneste, der står klokkeklart, er, at på trods af al diskussionen om erhvervsstøtte og alt mulig andet er bundlinjen, at her bliver en ordning, man er nødt til at notificere til EU, fordi det er statsstøtte. Er mere statsstøtte, flere statsstøtteordninger i stedet for at lave en skattepolitik, der matcher andre landes, Venstres erhvervs politik?

Kl. 11:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:35

Torsten Schack Pedersen (V):

Nu er det jo ikke, fordi vi betragter det som et element i at lave statsstøtte, men det er de definitioner, der er i forhold til EU. Derfor må vi sige, at når vi går ind og siger, at vi faktisk gerne vil lempe for at sikre, at der er lettere adgang til kapital, så følger det altså af EU-reglerne, at det falder i den kategori, og derfor skal det så notificeres. Længere er den sådan set ikke. Det drejer sig om, at vi gerne vil sik-

re, at der er en let adgang til kapital, men ifølge EU-reglerne skal det notificeres, og så sørger vi selvfølgelig for det.

Kl. 11:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 11:35

Morten Østergaard (RV):

Så svaret var altså: Ja, det her må løses med en statsstøtteordning.

Det, der er virkeligheden, er jo, at i andre lande gør man ikke det her. Selv med den nye ordning er investorerne trods alt bedret stillet i både Tyskland og i Sverige. Derfor kunne jeg godt tænke mig at stille det samme spørgsmål til hr. Torsten Schack Pedersen, som skatteministeren ikke ville svare på, nemlig: Er det lykkedes i analyserne af det her at finde et andet land, der har valgt en statsstøtteordning frem for at gøre det, som man i hvert fald gør i både Sverige og Tyskland, nemlig at sige, at man ikke beskatter unoterede aktier i porteføljeselskaber? Har man fundet den her løsning i andre lande? Er der nogen andre steder, hvor man driver klappjagt på business angels, der vil investere i iværksættere, i stedet for, som man i hvert fald gør i Norge og Sverige, at fritage den type investeringer fra porteføljeselskaber for beskatning?

Kl. 11:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:36

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg vil gerne slå fast, at det, at det skal notificeres ved EU, skyldes EU's regler. Jeg betragter ikke det her som erhvervsstøtte. Jeg betragter det her som et tiltag for at sikre, at der er lettere adgang til at rejse kapital.

Hvis beskatningsreglerne er vidt forskellige, alt efter om en aktie er noteret eller unoteret helt generelt, så kan der jo være en risiko for, at det lige pludselig bliver mere attraktivt at afnotere aktier fra fondsbørsen. Det tror jeg sådan set ikke der er nogen der kan have nogen interesse i, og det burde Det Radikale Venstre bestemt heller ikke, i forhold til at aktier omsættes på et åbent marked med stor gennemsigtighed og let adgang for alle investorer, uden at man nødvendigvis skal sætte sig voldsomt dybt ind i de enkelte selskaber, fordi der er nogle klare oplysningsforpligtelser, når tingene foregår på fondsbørsen. Så at lave noget, som ville kunne betyde, at vi vil opleve, at selskaber afnoterer sig fra fondsbørsen, mener jeg ville være særdeles uhensigtsmæssigt.

Kl. 11:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til Venstres ordfører. Herefter er det Socialdemokraternes ordfører, hr. Nick Hækkerup.

Kl. 11:37

(Ordfører)

Nick Hækkerup (S):

Tit oplever man i muntert lag, at der bliver sagt meget sjovt om Det Radikale Venstre og Det Radikale Venstres politik og konsistensen i den. Der må man sige, at det, vi har at gøre med i dag, i hvert fald er en modsigelse af de bemærkninger, for det kan konstateres som et faktum, at Det Radikale Venstre siden vedtagelsen af rødvinnsreformen har ført en vedholdende og konsekvent kampagne for at få afskaffet den såkaldte iværksætterskat, og det beslutningsforslag, som vi står med i dag, er sådan set kulminationen herpå.

Begrundelsen fra Det Radikale Venstres side har været og er fortsat, at netop iværksætterskatten har ført til mindre privat risikovillig

kapital i Danmark, end tilfældet ellers ville have været. Omfanget kan diskuteres, men om det er tilfældet, kan sådan set ikke diskuteres. Det må jeg nok sige er bredt erkendt i Folketinget i dag. Regeringen og Dansk Folkeparti har også erkendt det, idet man, som det blev nævnt tidligere, i det netop indgåede finanslovforlig jo har lagt op til en beskedent ændring af skatten med den begrundelse, og jeg citerer:

»... at forbedre mulighederne for tilførsel af kapital til vækstvirksomheder«.

Socialdemokratiet kan grundlæggende tilslutte sig den kritik, som beslutningsforslaget rejser, af iværksætterskatten. Men når vi skal vurdere forslaget samlet, bliver man jo nødt til at vurdere den kritik som lodder i den ene vægtskål over for de lodder, som må lægges i den anden vægtskål.

Se, forslaget blev gennemført som led i rødvinnsreformen, hvor Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti gav historisk store og skæve skattelettelser til de allermest velhavende i kongeriget, mens helt almindelige hårdtarbejdende danskere, arbejdsløse og pensionister fik en lang næse. Afskaffelsen af iværksætterskatten vil efter Finansministeriets vurdering koste 600 mio. kr., og vi ved, hvordan sådan en finansiering vil blive fundet af det flertal, som er i Folketinget i øjeblikket. Det vil ske gennem besparelser på den helt almindelige velfærd. Prisen vil endnu en gang blive betalt af ringere normeringer i daginstitutionerne, flere lukkedage, kortere åbningstider osv., folkeskoler med færre undervisningstimer, som det konsekvent har været tilfældet, mens den her regering har siddet ved magten, forældede undervisningsmaterialer og stigende klassekvotienter, ældrepleje med dårlig omsorg og mindre rengøring.

Ud over det finansieringsmæssige problem skal det bemærkes, at forslaget blev gennemført som led i at sikre symmetri, som det hedder, i kapitalbeskatningen – helt konkret ved at beskatte udbytter og aktieavancer af porteføljeaktier på samme måde, som hvis der var tale om beskatning af obligationer. Vi ved erfaringsmæssigt, at når man begynder at pille ved sådan en symmetri i beskatningen, fører det ganske ofte til skattespekulationer. Der vil være nogle, der sidder uden for de her lokaler, som interesserer sig voldsomt for: Hvad giver det her nu af muligheder? Og de vil finde skattehuller, som vi så efterfølgende skal arbejde med at lukke efter en periode. Forslagsstillerne har også erkendt den problemstilling, men lader svaret svæve i luften, idet der blot henvises til, at der bør indføres en række værneregler efter nærmere vurdering.

Endelig er der efter Socialdemokratiets opfattelse grund til at pege på, at i det fælles ønske, som vi har her på Christiansborg, om at hjælpe små og mellemstore virksomheder skal vi naturligvis anvende de mest effektive værktøjer, og det er langtfra givet, at skatteskuden er det mest effektive. Der er en række andre rammevilkår, som må tages i betragtning, når vi skal finde ud af, hvordan vi hjælper de her virksomheder til at komme styrket igennem krisen, f.eks. nye samarbejder om teknologiudvikling, f.eks. etablering af erhvervs-klynger, f.eks., som det er blevet problematiseret for nylig, en mere effektiv og fokuseret anvendelse af vores erhvervsfremmeordninger – de ganske store beløb, som vi bruger årligt via finansloven, via skatteudgifter på at stimulere forskellige erhvervsområder, og hvor vi ikke følger op og ser på: Er det en effektiv måde at anvende pengene på, eller kunne vi anvende dem bedre, f.eks. ved at give flere og ikke, som det sker i øjeblikket, færre penge til forskningen, f.eks. ved at styrke og ikke forringe vores uddannelser, som det sker i øjeblikket, f.eks. ved at investere i og ikke forringe vores infrastruktur, som det sker med Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti ved røret, og f.eks. ved at arbejde med en reel reduktion af det administrative besvær, som de små og mellemstore virksomheder er udsat for?

Når den samlede afvejning skal foretages, kan Socialdemokratiet ikke støtte det foreliggende beslutningsforslag.

Kl. 11:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det Dansk Folkepartis ordfører, hr. Mikkel Dencker.

Kl. 11:42

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

Baggrunden for beslutningsforslaget, vi har her i dag, er, at beskatningen af selskabers porteføljeaktier og øvrige investeringer blev forenklet og harmoniseret for et par år siden i forbindelse med den såkaldte forårspakke 2.0 simpelt hen for at skabe mere logiske sammenhænge i beskatningen af selskabers investeringer. Påstanden er så fra forslagsstillerne, at den form for beskatning, der er kommet, og som har fået øgenavnet iværksætterskatten, skulle give mindre investeringer i små vækstvirksomheder, og at den skulle være til skade for væksten i de små virksomheder her i landet.

Jeg kan bestemt ikke udelukke, at der kan være den sammenhæng. Alt andet lige vil det jo være sådan, at hvis man beskatter en bestemt investering hårdere end hidtil, så vil færre foretage den investering – så langt kan vi måske godt være enige. Men Dansk Folkeparti og regeringen og også Kristendemokraterne har netop anerkendt, at der kunne være en sådan sammenhæng og også anvist en løsning på den, som der lige i denne tid arbejdes på at konkretisere yderligere. Der er nemlig i forbindelse med finanslovaftalen for 2011 indgået en aftale om, at der skal laves en ny mulighed for, at virksomheders investeringer i de små vækstvirksomheder på visse betingelser skal være skattefri. Dermed mener jeg nok, at der allerede nu er anvist en løsning på det problem, som Det Radikale Venstre ønsker at komme med sit bud på med beslutningsforslaget her.

Den løsning, som regeringen og Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne anviser, koster omkring 70 mio. kr. årligt, mens provenutabet på beslutningsforslaget her er helt oppe på 600 mio. kr. Jeg må sige, at det er overraskende, at Det Radikale Venstre, som plejer at bryste sig af at være et økonomisk ansvarligt parti, kommer med et beslutningsforslag her, der koster 600 mio. kr. at gennemføre uden at anvise den mindste form for finansiering.

Det er faktisk ikke engang første gang i denne uge, der bliver slået hul i statskassen af Det Radikale Venstre på den måde, som det er gjort her. Jeg kan godt se, at det kan være belastende en gang imellem at gå rundt med arvegods som økonomisk ansvarlighed, og at det kan være hæmmende for udfoldelserne her i Folketinget, men det arvegods har Det Radikale Venstre da også meget effektivt smidt over bord i denne uge. Onsdag, for 2 dage siden, stod hr. Niels Helveg Petersen her på talerstolen og plæderede for en fuldstændig afskaffelse af multimediebeskatningen. Den skulle bare krølles sammen og smides ned i papirkurven. Da jeg tillod mig at spørge, hvad der skulle sættes i stedet for, skulle der ikke sættes noget i stedet for. Så stillede jeg også spørgsmålet: Hvordan skal det finansieres? Der var ikke nogen finansiering. Det var lige et hul i statskassen på omkring 700 mio. kr.

Nu står vi så her i dag, 2 dage senere, med nyt beslutningsforslag fra Det Radikale Venstre, der koster 600 mio. kr. uden finansiering. Alt i alt er der slået et hul i statskassen på 1,3 mia. kr. i løbet af 3 dage fra Det Radikale Venstres side. Så man må nok sige, der er gjort op med den økonomiske ansvarlighed. Dansk Folkeparti støtter ikke beslutningsforslaget.

Kl. 11:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Morten Østergaard (RV):

Jeg kan godt forstå, at man fra regeringens og Dansk Folkepartis side hellere vil diskutere Det Radikale Venstres finanslovsforslag end beslutningsforslaget. Virkeligheden er, at det her er en del af Det Radikale Venstres finanslovsforslag. Det er den måde, vi laver beslutningsforslag på: Først finansierer vi i finanslovsforslaget, og så fremsætter vi efterfølgende beslutningsforslagene hen over årene. Sådan arbejder vi, og det er fuldt finansieret.

Multimedieskatten er fuldt finansieret i vores skatteomlægning. Det, der så er interessant, er, at hr. Mikkel Dencker mener, at det slår huller i statskassen. Det, vi kan konstatere, er jo i hvert fald, at der har været et voldsomt produktivitetstab som følge af, at der er danskere, der har opgivet deres hjemmearbejdspladser på grund af multimedieskatten. Der har også været voldsom kritik af, at det her fører til markant mindre investeringer i det danske samfund, og det fører jo så efterfølgende til mindre indkomstskat, fordi de virksomheder ville have ansat folk, der ville have fået løn osv. Så jeg synes bestemt, man kan problematisere hele hr. Mikkel Denckers regnestykke.

Jeg vil bare stille dette helt enkle spørgsmål: Kender hr. Mikkel Dencker nogen andre lande, hvor man på den her måde beskatter investeringer i unoterede aktier foretaget af porteføljeselskaber med en ejerandel på under 10 pct.? Jeg vil bare bede hr. Mikkel Dencker nævne ét enkelt land.

Kl. 11:46

Kl. 11:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:47

Mikkel Dencker (DF):

Det sidste kan jeg svare nej til. Jeg kender ikke porteføljebeskatningen i andre lande, det vil jeg ærligt erkende.

Men jeg må sige, at jeg undrer mig over, at vi får det her beslutningsforslag til 600 mio. kr., så kort tid efter at der er lavet en finanslovaftale, som anviser en løsning på det problem, som Det Radikale Venstre gør opmærksom på, og hvor den løsning, der er anvist i finanslovaftalen, kun koster 70 mio. kr. Så jeg synes, at det her er skudt noget over målet, og jeg betragter mest beslutningsforslaget her som en form for kappestrid mellem Det Radikale Venstre og Liberal Alliance om at foreslå de mest outrerede skattelettelser, som tilmed helst ikke skal være finansierede.

Kl. 11:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 11:48

Morten Østergaard (RV):

En lempelse på 600 mio. kr. skulle så være en outreret skattelettelser – det må stå for hr. Mikkel Denckers egen regning. Det her handler om, hvorvidt man synes, at der skal investeres i vækstiværksættere i Danmark, og hr. Mikkel Dencker synes altså, det er bedre, at danske eller udenlandske investorer f.eks. investerer i Sverige eller Norge, hvor man ikke beskatter unoterede aktier hos porteføljeselskaber med en ejerandel på under 10 pct. Hr. Mikkel Dencker foretrækker åbenbart, at kapitalen vandrer andre steder hen, og det er jo en ærlig sag, men jeg tror ikke en døjt på, at der kommer et provenu på hverken 600 mio. kr. eller 530 mio. kr., og så kan vi jo komme tilbage og se, hvem der har skabt huller i statskassen.

Jeg vil bare bede hr. Mikkel Dencker om at erkende en enkelt ting, og det er, at den eneste grund til, at det her indgik i skattereformen, var, at Skattekommissionen lavede en fejl. De skrev nemlig, at

det i Sverige var sådan, at man beskattede unoterede aktier i porteføljeselskaber med en ejerandel på under 10 pct. på denne måde. Det gør de ikke, og havde man ikke skrevet det i Skattekommissionens betænkning, var det aldrig blevet en del af skattereformen.

Kl. 11:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:49

Mikkel Dencker (DF):

Jeg må sige, at jeg ikke kan kommentere den sidste påstand. Jeg må bare konstatere, at vi har anvist en løsning på den samme problematik, som Det Radikale Venstre kommer med sin løsning på her, men vores koster kun en tiendedel af Det Radikale Venstres, og det tror jeg er mere end rigeligt.

Så må jeg bare sige om de øvrige 530 mio. kr., som Det Radikale Venstre så vil fyre af i skattelettelser til de allerrigeste, nemlig den gruppe af danskere, der har råd til at investere flere millioner kroner i små virksomheder, at det jo så må være et udtryk for Det Radikale Venstres politik. 530 mio. kr. i skattelettelser til allerrigeste – det lader vi bare stå her.

Kl. 11:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det SF's ordfører, fru Malene Søgaard-Andersen.

Kl. 11:50

(Ordfører)

Malene Søgaard-Andersen (SF):

Det beslutningsforslag, som vi behandler i dag, handler jo som nævnt af de andre ordførere om loven om beskatning af unoterede porteføljeaktier, og den lovgivning blev vedtaget af Folketinget som en del af forårspakke 2.0. Lovgivningen omkring unoterede porteføljeaktier er meget indviklet og meget usexet – må jeg have lov til at sige – og jeg skal forsøge at redegøre for beslutningsforslaget og SF's holdning til det.

I beslutningsforslaget bruges begrebet iværksætterskat konsekvent i stedet for at bruge lovens egentlige betegnelse, nemlig beskatningen af unoterede porteføljeaktier, og det vil jeg sige har gjort arbejdet med det her beslutningsforslag en del mere indviklet, for mit vedkommende i hvert fald.

I SF synes vi faktisk, at det er forkert at bruge betegnelsen iværksætterskat, da det ikke er særlig rammende for indholdet. Jeg kan forstå, at argumentationen for at kalde det iværksætterskat er, at den beskatning skulle ramme iværksættere særlig hårdt, men når jeg ser på beslutningsforslaget, er det ikke sådan, jeg opfatter det. På Erhvervs- og Boligstyrelsens hjemmeside kan man finde en definition på ordet iværksætter, og jeg citerer: En iværksætter er en person, der etablerer en reel ny virksomhed som enkeltmandsfirma.

Hvis jeg tager udgangspunkt i det regneeksempel, som er anført i bemærkningerne til beslutningsforslaget, og hvis det er en nystartet virksomhed som i definitionen fra Erhvervs- og Boligstyrelsens hjemmeside, vil denne virksomhed normalt ikke have skattemæssigt overskud i de første år, da det jo er en helt nystartet virksomhed. Da der i regneeksemplet er taget udgangspunkt i et selskab, som har et overskud på 100.000 kr., må jeg konkludere, at der altså ikke er tale om en iværksættervirksomhed.

I SF synes vi ikke, at det er forkert, at der sker en beskatning af overskuddet i en virksomhed, og vi synes heller ikke, at det er forkert, at der sker en beskatning af aktieudbyttet, når det kommer til udbetaling. Det er altså det, der er tilfældet i regneeksemplet fra beslutningsforslaget, som jeg ser det.

I beslutningsforslagets bemærkninger er der også opstillet en finansiering, som tager udgangspunkt i nogle beregninger fra DVCA, der viser, at Danmark vil miste risikovillig kapital. Derfor er det ifølge bemærkningerne indtjening i sig selv, hvis man ændrer loven om beskatningen af unoterede porteføljeaktier. De antagelser og beregninger, der ligger til grund for den vurdering, er i SF's øjne meget usikre, og derfor vil vi gerne have lavet en mere grundig vurdering af det beregningsgrundlag og de konsekvenser, som beregningerne opstiller.

SF er ikke positivt indstillet over for beslutningsforslaget, men vil gerne, at vi kan få mulighed for at behandle det i udvalget, så de nævnte problemstillinger kan blive belyst.

Kl. 11:52

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 11:53

Morten Østergaard (RV):

Tak for det, og især tak for det sidste. Jeg vil bare prøve at retfærdiggøre, hvorfor det her kaldenavn, iværksætterskatten, er berettiget.

Det er jo, fordi det handler om investeringer i iværksættervirksomheder, som netop af de grunde, som fru Malene Søgaard-Andersen op-ridser, har brug for at få investeringer af nogle, som har lavet selskaber med overskud og derfor har penge til at investere.

Hvis man f.eks. tager Børsen den 10. maj, kan man læse om en iværksætter, der hedder Jon Friis, som er grundlægger af firmaet INSEETO, og som har fået den første kontrakt. Men det, han har brug for, er mere kapital for at kunne komme i gang med at flytte sin idé ud på markedet og få flere kontrakter. Men desværre er det sådan, at de svar, han får fra investorerne, er, at på grund af den her iværksætterskat er man ikke villig til at investere i hans virksomhed, for nu er det mere attraktivt eksempelvis at investere i fast ejendom, hvis man har penge på lommen.

Det er derfor, effekten bliver, at kassen bliver smækket i netop for de vækstiværksættere, som vi har så god brug for, og som altså står i en situation, hvor de har brug for indskud af kapital for at kunne flytte deres idé ud på markedet og forhåbentlig skabe en virksomhed, der kan skabe arbejdspladser til andre, og derfor kaldenavnet.

Kl. 11:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:54

Malene Søgaard-Andersen (SF):

Tak. Nu har jeg jo i det, jeg sagde i min ordførertale, taget udgangspunkt i de beregninger, der var i beslutningsforslaget, og jeg er udmærket godt klar over den argumentation, som hr. Morten Østergaard lægger for dagen. Som andre ordførere har sagt her fra talerstolen i dag om det, er der ikke nogen tvivl om, at der kan belyses nogle problemstillinger omkring det, men at det er meget, meget dyrt at begynde at ændre i den lovgivning om unoterede porteføljeaktier.

Som jeg også sagde i min ordførertale om finansieringen, er vi meget usikre på det, og vil vi gerne have det belyst i udvalgsbehandlingen.

Kl. 11:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 11:55

Morten Østergaard (RV):

Spørgsmålet er jo selvfølgelig, gennem hvilke briller man kalder forslaget dyrt. For hvis det betyder, at de, der ellers leverede risikovillig

kapital – altså typisk de her folk, der har haft en erhvervssucces og dermed har noget kapital stående, som de er villige til at investere i danskere, der har gode ideer – sætter deres penge i fast ejendom eller vælger helt naturligt at investere i andre lande, hvor man ikke har den her type beskatning, så betyder det for det første mere direkte, at der ikke kommer investeringer i de danske virksomheder, som primært bruger investeringerne til lønudgifter. Altså, de ansætter flere folk, jeg tror, det er omkring 80 pct. af udgifterne i de her iværksættervirksomheder, der går til løn. Det giver så mindre indkomstskat i Danmark, for der skulle jo betales skat af den løn. Det betyder for det andet selvfølgelig også, at der bliver skabt færre job, og at der så i hvert fald ikke kommer et bidrag fra det her område til at løfte os ud af den lavvækstfælde, vi står i. Så samlet set mener jeg, man virkelig skal spørge sig selv, om det samfundsøkonomisk er en god forretning at hente 600 mio. kr. på unoterede aktier i porteføljeselskaber.

Kl. 11:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:56

Malene Søgaard-Andersen (SF):

Det er jo lige nøjagtig det, jeg siger i min ordførertale. Vi bliver nødt til at kigge på de beregninger, der ligger til grund for DVCA's, hvad kan man sige, udtalelser om, at det ville være en gevinst for Danmark, for i SF er det i hvert fald ikke sådan, vi ser det.

Kl. 11:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det den konservative ordfører, fru Charlotte Dyremose.

Kl. 11:56

(Ordfører)

Charlotte Dyremose (KF):

Da den konservative skatteordfører, hr. Mike Legarth, ikke kan være til stede i dag, har jeg på hans vegne lovet at tilkendegive følgende:

Den iværksætterskat, som vi skal debattere i dag, har vi Konservative sørget for at fjerne sammen med Venstre, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne, når det gælder små og mellemstore virksomheder. Iværksætterskatten på 10 pct. blev oprindeligt indført i forbindelse med forårspakke 2.0, da regeringen ønskede at lave en forenkling af regelsættet for beskatning af selskabers aktier og udbytter. Grænsen på de 10 pct. er hentet i EU's moder-/datterselskabsdirektiv. Indkomst fra porteføljeaktier kan bedst sidestilles med renter og kursgevinster på obligationer, der begge er skattepligtige for selskaber. Derfor er det naturligt, at disse typer af investeringer skal beskattes ens.

Forenklingen af regelsættet har endvidere medført neutralitet i forhold til investeringsbeslutningen, sådan at det er ligegyldigt, om afkastet kommer i form af udbytte eller aktieavance. Det er vigtigt, at investeringsbeslutningen er drevet af forretningsmæssige hensyn og ikke alene skatteretlige. Venturebranchen og Business Angels har kritiseret beskatningen af selskabers unoterede porteføljeaktier for at være en iværksætterskat. De mener, at det nye regelsæt rammer iværksættere og risikovillige private investorer, hvorved finansieringen af innovative virksomheder svækkes.

For at imødegå kritikken har vi Konservative og forligspartierne i forbindelse med finansloven foreslået at indføre en ordning, hvor afkastet af selskabers unoterede porteføljeaktier under visse omstændigheder er skattefri for nye investeringer i små og mellemstore virksomheder. Dermed imødekommer vi kritikken på de væsentligste punkter. Ordningen medfører en fjernelse af skat svarende til ca. 70 mio. kr.

Lovforslaget er på vej, men da der er tale om statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, skal reglerne være i overensstemmelse med EU's retningslinjer for statsstøtte til fremme af risikokapitalinvesteringer i små og mellemstore virksomheder. Det kræver en dialog med Kommissionen, inden et lovforslag kan fremsættes, så et umiddelbart bud vil være, at lovforslaget om fjernelse af den såkaldte iværksætterskat for små og mellemstore virksomheder kommer i løbet af foråret.

Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte beslutningsforslaget.
Kl. 11:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til den konservative ordfører. Herefter er det Enhedslistens ordfører, hr. Frank Aaen.

Kl. 11:59

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Der bruges mange mærkelige ord i politik, som prøver at aflede opmærksomheden fra, hvad det drejer sig om. Et af de gode ord er starthjælp, som går ud på, at man skærer ned i bistandshjælpen og mener, at man ved at fratage folk nogle penge så hjælper dem – altså giver dem starthjælp. Her har man fundet på ordet iværksætterskat, som om det er en skat på iværksætterne, når det er en skat på investeringer i aktier. Selv om vi overhovedet ikke er en del af VKO's skattepolitik, anser vi alligevel den lov, som ligger i dag, for at være en beskyttelse imod, at investorer kan spekulere i at slippe helt for at betale skat eller slippe alt for billigt. Det er altså en lov, der eksisterer, og som er imod skattespekulation, og den kan vi selvfølgelig ikke medvirke til at fjerne. Derfor siger vi nej til forslaget.

På en måde er det her forslag fra Det Radikale Venstre jo smukt i tråd med Det Radikale Venstres økonomiske politik i almindelighed: Ned med selskabsskatten, ned med topskatten, lad de rige slippe billigere i skat, lad de arbejdsløse få mindre ret til dagpenge, væk med efterlønnen. Det er så hamrende asocialt, at det passer helt med den placering i salen, hr. Morten Østergaard har i øjeblikket, nemlig helt ude på højre front. Det er en økonomisk politik, vi aldrig nogen sinde vil være med til at støtte. Den skaber ulighed. Der er så meget andet, vi gerne vil sammen med De Radikale, men det her kan vi ikke være med til.

Det fjerner jo selvfølgelig ikke de relevante spørgsmål, som forslaget også indeholder, nemlig hvordan vi får mere beskæftigelse, hvordan vi får flere innovative virksomheder til at sætte gang i tingene. Der vil jeg sige, at det, som vi gang på gang hører fra borgerlige partier inklusive De Radikale, er, at hvis man bruger skattesystemet, kan man hjælpe iværksættere. Nu er der det særlige ved iværksættere, at når de starter, tjener de ikke penge, og derfor er en skattelettelser ikke nogen fordel for en iværksætter. En skattefordel for en iværksætter er jo først gavnlig på et tidspunkt, hvor iværksætteren er kommet til at tjene penge. Og er det i den del af virksomhedsudviklingen, man skal sætte ind? Det er det da ikke. Det er da spild af penge. Når de tjener penge, skal de betale skat og ikke have skattelettelser.

Vi må kere os meget mere om, hvordan vi hjælper virksomhederne med at komme i gang. Der er det vores opfattelse, at man skal skabe efterspørgsel efter nye, innovative produkter, som samfundet har brug for. Der er mange forskellige metoder, og jeg skal nævne et par stykker, hvormed man ligesom kan sætte gang i en efterspørgsel. For jeg er sikker på, at der sker noget, når efterspørgslen er der efter et produkt eller en type af produkter, vi ikke kender, men som der et behov for – et behov, som vi gerne vil have dækket – og der er nogle penge, så vi ligesom kan sige: Hvis du har produktet, køber vi det. Det er en måde at sætte gang i noget på, hvor man også er sikker på, at det, der sættes i gang, er fornuftigt. Et problem med skatteredskabet er jo også, at man ikke aner, hvad de penge bliver brugt til.

Men hvis man siger, at her er noget, man gerne vil købe for 0,5 mia. kr., som jeg kan forstå der er til rådighed her, så kunne det være, at vi f.eks. skulle satse på grøn beskæftigelse, altså vedvarende energi og energibesparelser. Hvorfor siger vi ikke til DONG og de andre energiselskaber, at de skal gå i gang med at lave nogle projekter, hvor de siger til idemagere: Kom her med jeres forslag; har I et godt forslag, er vi indstillet på at investere i det og købe det af jer og på den måde sætte gang i en udvikling?

Det kan man gøre på energiområdet og inden for velfærd. Regioner og kommuner bør da have sådan nogle vugger, om jeg så må sige, så man siger: Her har vi nogle ting, vi gerne vil have udviklet og gjort bedre; kom her med jeres gode ideer. Så vil iværksætterne helt af sig selv dukke frem. Det gælder på fødevarerområdet, hvor offentlige institutioner, der køber fødevarer, kan sige: Vi har brug for det og det, f.eks. at sørge for en bedre forsyning af fødevarer til de ældre eller på en institution. Og så kommer iværksætterne og hjælper med det. Lad os altså lave det behovsstyret og behovsdrevet i stedet for at bruge et eller andet helt blindt skatteinstrument. Det er den ene ting, vi gerne vil.

Den anden ting, vi gerne vil, er at sige: Kan vi ikke gøre mere for at hjælpe nye selskabsformer på vej? Hvorfor skal det hele være aktieselskaber? Hvorfor skal vi ikke i langt højere grad fremme andelselskaber? Hvorfor skal vi ikke i langt højere grad fremme for den sags skyld enkeltmandsejede, men også kollektivt ejede virksomheder i en anden form – en meget mere demokratisk form end aktieformer? Der er det aktionærerne, der bestemmer, og den store aktionær bestemmer mest. Det er det, der er vores plan, nemlig at gå en helt anden vej. Men selvfølgelig skal vi have mere beskæftigelse, selvfølgelig skal vi have flere virksomheder i gang. Det siger sig selv.

Kl. 12:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 12:04

Morten Østergaard (RV):

Jeg skal bare forstå det. Hr. Frank Aaen og den borgerlige regering kan jo så forenet sige, at man synes, det er bedre med statsstøtte end at skabe grundlag for investeringer gennem skatteregler. Det er jo selvfølgelig en fair alliance at have.

Det, jeg hæfter mig ved, og som jeg bare synes skal præciseres her, er jo, at grunden til, at det betyder noget for iværksætteren, er, at det jo typisk er sådan, at man starter med at lave en virksomhed, og så tiltrækker man investeringer, og lige nu er reglerne indrettet på en sådan måde, at jo flere investeringer, man tiltrækker, jo større er risikoen for, at man selv kommer under en ejerandel på 10 pct., hvilket gør, at man så bliver beskattet. Det er jo det, jeg synes er mærkeligt. Er det ikke underligt, at hvis man ejer 11 pct. af en virksomhed, er man skattefri, men hvis man ejer 9 pct., skal man beskattes?

Kl. 12:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:05

Frank Aaen (EL):

Jo, og vi medvirker gerne til et forslag, hvor dem, der ejer 11 pct., også betaler skat. Det er ikke noget problem.

Kl. 12:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 12:05

Morten Østergaard (RV):

Jamen det er jo lige præcis det, der er kernen i problemstillingen: Det, man vælger her, er altså en ordening, som er helt unik for Danmark; der er ikke nogen, der har kunnet finde eksempler på det i andre lande. Det kan jo være, hr. Frank Aaen synes, de er asociale i Norge, og at de er asociale i Sverige, at vi er omgivet af asociale lande. Det kunne også være, det var, fordi man havde et andet samfundsøkonomisk blik for, at det er interessant, at personer, som har tjent penge på at sælge en virksomhed, i stedet for at tage dem ud til personligt forbrug, hvor de så selvfølgelig bliver beskattet, vælger at bevare dem i et investeringselskab, at det er interessant, at de investerer i nogle af de nye ideer, hr. Frank Aaen talte om, i stedet for at sætte dem i mursten og tjene penge på rentefradraget.

Kl. 12:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 12:06

Frank Aaen (EL):

Vi beskatter også gerne dem, der spekulerer på anden vis i at få indtjening uden at betale skat. Det er ikke noget problem.

Vores opfattelse er, at man ikke skal kunne slippe for at betale skat, bare fordi man tjener sine penge ved at sidde ned og sove, og det er jo sådan, vi desværre har det i en lang række lande, både i Danmark, Norge, Sverige og andre, nemlig at hvis man sover og tjener på sit hus, kan man score en enorm gevinst på et tidspunkt, eller hvis man har store aktier, så slipper man billigere i skat, end hvis man arbejder. Det er da underligt, at jo mere man sveder, jo mere skat skal man betale, og jo mindre man sveder, jo mindre skat skal man betale. Derfor vil vi slet ikke gå den vej.

Hr. Morten Østergaard må vel erkende, at vi er kommet med ganske mange andre forslag også i den korte tid, jeg har haft til rådighed her i dag, til, hvordan vi mener man kan sætte iværksætteri i gang, nemlig ved at lave det behovsstyret, ved at det er samfundsmæssige behov, der ligesom driver værket. Og der skal ikke gives statsstøtte, men staten skal sige: Her er nogle ting, vi gerne vil have, og derfor vil vi også gerne stille os til rådighed for at købe dem, hvis du vil komme med dem.

Kl. 12:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Morten Østergaard.

Kl. 12:07

(Ordfører for forslagstillerne)

Morten Østergaard (RV):

Vi savner jo på mange måder Liberal Alliance i debatten, bl.a. fordi det jo også for dem har været en vigtig sag, men de er tilsyneladende for travlt optaget til at deltage i debatten her i Folketingssalen i dag. Jeg tillader mig dog at tro, at hvis de havde været her, var det måske lykkedes at finde nogle, der syntes, at forslaget burde nyde fremme.

Selv om jeg skal takke for debatten, må jeg jo sige, at det var lidt småt med opbakning. Men jeg vil alligevel gerne forsøge at beskrive, hvorfor vi synes, at det her er så afgørende.

Først må man jo se på baggrunden for forslaget. Det skyldes efter vores bedste overbevisning ene og alene en lille fejl i Skattekommissionens betænkning, som altså fejlagtigt angav, at man havde et sådant system som det, regeringen nu har indført sammen med Dansk Folkeparti i Danmark, i Sverige. Og det er ikke tilfældet. I Sverige beskatter man ikke unoterede aktier i porteføljeselskaber på den måde, som vi nu har valgt at gøre i Danmark. Det var en fejl, og det

indgik så som et finansieringselement i regeringens skattereform, og der er jeg sådan set meget enig med den konservative erhvervsordfører, er i skrift og tale – og i hvert fald på skrift i det, jeg har her i *Fredericia Dagblad* – fredag den 27. august så manende sagde, og jeg citerer:

Det står allerede nu meget klart, at iværksætterskatten aldrig burde have været indført. Den har og vil få katastrofale konsekvenser for dansk erhvervsliv og dansk vækst. Citat slut.

Jeg synes, det er en meget, meget præcis beskrivelse fra den konservative erhvervsordfører, men det er jo ikke kun på regeringspartiernes bænke, at man har ytret kritik, nej, selv om vi ikke kunne formå skatteministeren til at anerkende, at der var et problem i foråret, så gik det jo langt bedre, da vi derefter havde samråd med økonomi- og erhvervsministeren, hvor man havde et mere erhvervs- og vækstorienteret blik for problemstillingen. Det havde vi ved udgangen af august, men allerede inden da var økonomi- og erhvervsministeren ude med en melding den 11. august, hvori han sagde: Jeg vil se på, om der er åbninger, eller om der er ting, der kan gøres, så vi ikke længere har det, vi i dag kalder en iværksætterskat. Og efter samrådet den 31. august var han meget klar i mælet om, at man ville give det højeste prioritet at komme af med iværksætterskatten.

Kl. 12:10

Så det, man vel kan sige, er, at der i hvert fald i borgerlige politiske kredse er enighed om, at det her får katastrofale følger for investeringer i nye danske virksomheder. Jeg har i almindelighed som erhvervsordfører for Det Radikale Venstre en god dialog med mange dele af dansk erhvervsliv, men må jo alligevel sige, at det har været overraskende for mig at se, hvor intens dialogen er blevet om netop det her forslag, altså i form af henvendelser fra folk – både iværksættere og investorer – der siger, at det her er et gigantisk skud i egen fod.

For lige nu er det jo sådan, at hvis man er dansk business angel, som det hedder, altså har tjent penge på at opbygge en virksomhed og nu har et investeringselskab, hvor man investerer i andres gode ideer, kan det i dag bedre betale sig at gøre det i snart sagt et hvilket som helst andet EU-land. Hverken Sverige eller Norge har de her regler, og det er langt gunstigere at bosætte sig i London og investere der. Og mange af de lande har sågar regler, hvor man, hvis man investerer uden for landets grænser, altså hvis man f.eks. gør sine investeringer i Danmark fra et andet land, også er fritaget fra beskatning.

Derfor tegner det jo et underligt billede, når man den ene dag kan høre regeringen ved møder i Vækstforum og andre steder tale om, at Danmark er udfordret af udsigten til lav vækst, og så den anden dag skal se, at regeringen stædigt fastholder en skat, der med kirurgisk præcision går ind og hæmmer der, hvor vi har brug for at væksten skal komme fra, nemlig fra nye virksomheder, der skyder op, skaber arbejdspladser og eksport og dermed også bidrager til vores hensygnende BNP. Og det er altså det, som er udfordringen med iværksætterskatten.

Så har der været fokus på, om 600 mio. kr. nu er stort eller småt i en finanslovsammenhæng. Vi har finansieret det i vores finanslovsforslag. Men det, jeg synes er centralt at holde sig for øje, er, hvad det samfundsøkonomiske perspektiv er. Hr. Mikkel Døncker var jo inde på, at man har lavet en lappeløsning til 70 mio. kr., som så altså er egentlig statsstøtte og nu skal notificeres. Jeg vil stadig væk fastholde, at det virker mere som statsstøtte til advokater og revisorer end som statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, for bare det, der er lagt frem nu, virker så knudret og uigennemskueligt, at det kommer til at kræve, at iværksætterne ikke bruger deres krudt på at få deres nye idé bragt til markedet, men i stedet for på at købe sig bistand til, hvordan de kan få tilrettelagt tingene, så de kan tiltrække investeringer.

Men de 70 mio. kr. er jo bare et udtryk for, vil jeg sige til hr. Mikkel Dencker, at man ikke har løst problemet, for det er jo så beskeden en del af det provenu, man forventede at der ville komme, men som ingen af dem, der er i branchen, tror på nogen sinde vil materialisere sig. For antagelsen er jo, at det har en meget lille adfærdspåvirkende effekt, og at folk vil investere, som de altid har gjort, og at der derfor vil komme et provenu. Men hvis det går, som De Konservative har erkendt, som økonomi- og erhvervsministeren har erkendt, og som man bredt i branchen er enige om, så kommer det provenu jo aldrig ind, fordi investeringerne forsvinder eller bliver kanaliseret væk fra små virksomheder, hvor man køber sig en lille ejerandel, over i andre ting, som er mere begunstigede, f.eks. fast ejendom.

Derfor synes jeg selvfølgelig, det er positivt, at skatteministeren er kommet fra en blank afvisning af, at der overhovedet er et problem, til i det mindste at have erkendt, at der er et problem, og så have lavet en løsning, som vel bedst kan betegnes som et plaster på et åbent benbrud, men som trods alt på en eller anden måde rummer en eller en form for problemerkendelse.

Jeg har så spurgt – jeg spurgte i samrådet i foråret, og man skulle tro, at skatteministeren havde haft tid til at tænke over det, han lovede i hvert fald at analysere det – om der findes andre lande, der har en model som den, vi havde før finanslovordningen her. Jeg har også spurgt i dag, og der er ikke nogen, der har kunnet pege på et andet land, hvor man har valgt målrettet at gå ind og ramme investeringer i små og mellemstore virksomheder, som man har gjort det her. Der er ikke noget land i verden, hvor man synes, det er smart at lave klapjagt på risikovillig kapital på den måde, som man har gjort det her. Vi kan i hvert fald ikke se, at der, når man kigger rundt på vores nærmeste lande, er nogen, der har noget, der minder om det.

Jeg føler mig næsten på helt sikker grund, når jeg siger, at der i hvert fald ikke er nogen, der har den ordning, man nu påtænker at lave, hvor man altså skal i gang med statsstøttereglerne for at finde ud af at kanalisere 70 mio. kr. tilbage som compensation for noget, man i forvejen mente ville give 600 mio. kr. ind i statskassen. Som sagt kan det jo være, at det glæder Forenede Danske Revisorer og advokatbranchen, men i det store hele løser det ikke den udfordring, som er ridset op, og som er anerkendt også af regeringen.

Kl. 12:14

Hvad er det så for et billede, det tegner af den borgerlige skattepolitik i dag? Ja, jeg havde selvfølgelig håbet at kunne få lejlighed til at diskutere det med den konservative erhvervsordfører, der har talt om de katastrofale følger, eller for den sags skyld med den konservative skatteordfører, som jo ofte taler om, at der højst skal være 50 pct. beskatning af den sidste krone. Nogle partier taler om højst 40 pct. Det er i hvert fald ikke tilfældet for de mennesker, vi taler om her. For dem har man jo valgt at lave nogle regler, efter hvilke man helt målrettet går ind og laver en samlet beskatning, hvor den effektive beskatning kommer til at ligge på over 67 pct.

Jeg forstår ikke, hvorfor man laver en skattereform og så ser sig sure på mennesker, der har tjent penge. Det troede jeg ikke var borgerlig politik. Man ser sig sure på mennesker, der har tjent penge, og i stedet for at trække dem ud til personligt forbrug har valgt at beholde dem i et investeringsselskab for at kunne investere i andre menneskers nye ideer. Så siger man: I skal betale allermest skat af alle! Havde I bare taget pengene ud og brugt dem på nye biler eller swimmingpools, var I sluppet billigere i skat end nu, hvor I vælger at beholde dem i et investeringsselskab og investere dem i andre virksomheder.

Jeg kan godt forstå, at det ser skralt ud med væksten i Danmark, hvis det er den tankegang, der driver den borgerlige erhvervs politik. Så kan jeg godt forstå, at vi står på kanten af en lavvækstfælde, og jeg kan godt forstå, at erhvervs livet ryster på hovedet af en regering, der laver et finanslovsforlig, der primært handler om udlændingepoli-

tik og ikke har andet bidrag end det her beskedne om muligheder for at skabe ny vækst i Danmark.

Den radikale skattepolitik er helt anderledes indrettet. Vi ønsker at øge beskatningen af det, vi ikke bryder os om. Det er forurening og overforbrug. Til gengæld vil vi gerne lempe indkomstbeskatningen, og vi vil også gerne sørge for, at der er risikovillig kapital, og derfor vil vi ikke lave unikke danske ordninger for folk, der investerer via et investeringsselskab. For vi ved og anerkender, at vi er i et indre marked, hvor kapitalen bevæger sig frit, og hvor investeringerne derfor også vil bevæge sig frit. Ideerne kender som bekendt ingen grænser, og det betyder selvfølgelig, at hvis man sidder med penge på lommen, så investerer man dér, hvor det er mest attraktivt.

Jeg tror, at man er en del af det nationale selvbedrag om, hvor fantastiske vi er, hvis man ikke tror, at der også findes gode ideer at investere i i både Sverige, Norge og andre lande, der har de her ting. Jeg synes, det er besynderligt at opleve en borgerlig regering, der har besluttet sig for at se sig sure på en gruppe mennesker, som måske havde svaret på nogle af de udfordringer, vi står over for, ved at investere i nogle af de her små selskaber, og synes, det er bedre, at de flytter til London og bosætter sig der og investerer i nogle af de nye virksomheder der.

Derfor håber jeg, at vi på et tidspunkt – det er jo en lang erkendelsesmæssig rejse, skatteministeren har været på – fortsat kan have den her debat og belyse, at det her ikke er nogen samfundsøkonomisk god ordning, og derfor burde iværksætterskatten afskaffes helt og vores regler bringes på linje med vores nabolandes.

Kl. 12:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til hr. Morten Østergaard.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 12:17

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 7. december 2010, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside, og skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der også fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 12:18).